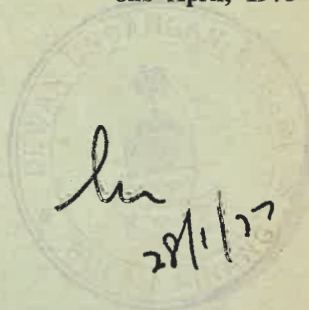

Jilid I
Bil. 2

Hari Selasa
8hb April, 1975

LAPURAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KEEMPAT
FOURTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
Second Session

MESYUARAT YANG PERTAMA
First Meeting

Jilid I
Bil. 2

Hari Selasa
8hb April, 1975

LAPURAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KEEMPAT

FOURTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
Second Session

MESYUARAT YANG PERTAMA
First Meeting

KANDUNGANNYA

USUL USUL [74, 116, 117, 118 DAN 119]

PENANGGUHAN [112]

PULAU PINANG

DEWAN UNDANGAN NEGERI YANG KEEMPAT

Laporan Persidangan

PENGGAL YANG KEDUA

MESYUARAT YANG PERTAMA

Hari Selasa 8hb April, 1975

HAZIR :

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Datuk Harun bin Sirat, D.M.P.N.)
Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr Lim Chong Eu)
Yang Berhormat Penasihat Undang-undang (Encik Mohd. Noor bin Haji Ahmad, P.U.P.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N.)
" " Kawasan Bertam (Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah, D.M.P.N., A.M.N., J.P.)
" " Kawasan Kampung Kolam (Encik Khoo Kay Por, J.P.)
" " Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman, A.M.N., P.J.K.)
" " Kawasan Sungai Bakap (Encik S.P. Chelliah, J.P.)
" " Kawasan Kubang Semang (Tuan Haji Mohamad Noor bin Haji Bakar, P.P.N., J.P.)
" " Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong Ewe Leong, A.M.N.)
" " Kawasan Tanjung Bungah (Encik Khor Ngak Seng *alias* Khor Gark Kim)
" " Kawasan Penaga (Tuan Haji Hassan bin Haji Md. Noh *alias* Mat Noor, P.J.K.)
" " Kawasan Bukit Glugor (Encik Tan Gim Hwa, J.M.N.)
" " Kawasan Paya Terubong (Encik Khoo Teng Chye)
" " Kawasan Sungai Pinang (Encik Wong Choong Woh, J.P.)
" " Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed, P.P.N.)
" " Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, P.P.N.)
" " Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah)
" " Kawasan Sungai Nibong (Dr Choong Sim Poey)
" " Kawasan Teluk Bahang (Encik Yahya bin Haji Mohamed Yusoff, P.J.K.)
" " Kawasan Tasek Glugor (Encik Samsuddin *alias* Md. Noor bin Ahmad)
" " Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Salleh, A.M.N.)
" " Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee)
" " Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun)
" " Kawasan Bukit Tambun (Encik Ong Bok Chuan *alias* Ng Swee Ching, A.M.N., P.J.K.)
" " Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How)
" " Kawasan Pengkalen Kota (Encik C. Y. Choy)

TIDAK HAZIR :

Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K.)

TURUT HAZIR :

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Lee Thin Pee, P.J.K., P.T.N.)

Dewan bersidang semula pada jam 9.30 pagi.

DOA.

6 (A). Usul oleh Yang Berhormat Encik Md. Noor bin Ahmad.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md. Noor bin Ahmad): Yang Berhormat Datuk Speaker, sebelum Usul ini saya bentangkan kepada Dewan, ingin jugalah saya menyampaikan satu notis mengenai dengan Peraturan Mesyuarat No. 33 di bawah Usul nama saya. Usul penuh saya berbunyi seperti berikut:

“Bahawa kami, Speaker dan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang, mohon mengucapkan terimakasih kepada Tuan Yang Terutama kerana telah sudi melafazkan Ucapan kepada Dewan ini di Mesyuarat Pertama bagi Penggal Yang Kedua pada 7hb April, 1975. Kami juga mohon mengucapkan terimakasih kepada bekas Gabnor Yang Amat Berbahagia Tun Datuk Syed Sheh bin Syed Hassan Barakbah, S.M.N., S.S.M., D.U.P.N., S.P.M.K., P.S.B. atas perkhidmatan beliau yang cemerlang pada masa yang lalu.”

(Usul pindaan telah diserahkan kepada Tuan Speaker).

Datuk Speaker, saya mengemukakan Usul ucapan terimakasih kepada Tuan Yang Terutama Gabnor Negeri Pulau Pinang kerana telah dapat melafazkan satu ucapan yang paling bernas dan sangat bermakna kepada Dewan ini. Ucapan yang telahpun dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama dengan jelas kepada Dewan ini dan juga kepada rakyat bahawa Tuan Yang Terutama adalah sangat mengambil berat atas berbagai-bagai masalah yang dihadapi oleh semua lapisan masyarakat, khususnya bagi Negeri Pulau Pinang. Dalam ucapan Tuan Yang Terutama itu beliau telah mengaitkan mengenai Rancangan Buku Hijau; keselamatan dalam Negeri; keadaan inflasi; rancangan-rancangan Kerajaan Negeri; rancangan persahabatan dengan negeri jiran seperti Kedah, Perlis dan Perak; Perhubungan dengan Australia; peruntukan pembinaan Mes-

jid Negeri dan ucapan terimakasih kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang Dipertuan Agung serta Kerajaan Pusat dan lebih-lebih lagi kepada Bekas Gabnor Negeri Pulau Pinang yang lalu.

Ucapan Tuan Yang Terutama telah menunjukkan kepada Dewan ini dan kepada rakyat bahawa Tuan Yang Terutama adalah sangat-sangat mengambil berat atas masalah yang dihadapi oleh kita semua. Ini juga membuktikan Tuan Yang Terutama Gabnor Negeri Pulau Pinang banyak mempunyai pengalaman yang sangat luas di bidang pentadbiran di dalam dan di luar negeri. Saya yakin Negeri Pulau Pinang di bawah perintah Tuan Yang Terutama Gabnor, Tan Sri Sardon bin Haji Jubir ini akan menambahkan lagi kemajuan-kemajuan dalam bidang pembangunan. Dan saya juga amat yakin Yang Amat Berhormat Ketua Menteri akan dapat menjalankan tugas-tugasnya dengan baik di bawah perintah Tuan Yang Terutama Gabnor.

Sekian, Datuk Speaker, terimakasih. Saya mohon mengusul.

Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Tuan Speaker, saya menyokong Usul ini.

Tuan Speaker: Dewan dibuka untuk dibahaskan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, saya . . . (*gangguan*).

Tuan Speaker: No. He wants to say something.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Oh! I see.

Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee): Tuan Speaker, kita berasa sungguh bertuah kerana dapat bersama-sama berada di sini hari ini di dalam suasana yang aman dan damai untuk Mesyuarat Yang Pertama bagi Penggal yang Kedua, Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang. Manakala rakyat di lain-lain tempat dalam dunia ini terpaksa hidup dalam peperangan dan kemiskinan yang tidak berhenti-henti kita bertuah kerana kemampuan dan pandangan jauh pemimpin-pemimpin nasional kita dan ber-

tujuan bahawa segala daya-usaha nasional kita adalah untuk mencipta satu masyarakat yang adil dan saksama serta mencapai kestabilan politik dan kemajuan ekonomi. Dalam menghadapi inflasi dan masa sempit seluruh dunia, Kerajaan Negeri telah berjaya merancang strategi pembangunan kita menurut akibat apa yang kita merasa desakannya penderitaan kita tidaklah sebegitu teruk sebagaimana penderitaan rakyat di lain tempat di Negeri ini, terutama sekali negara-negara yang maju seperti Jepun dan Britain. Daya-usaha Kerajaan-kerajaan Persekutuan dan Negeri untuk menolong rakyat-rakyat kita mencegah inflasi dan masa sempit adalah patut dipuji. Kenaikan harga barang-barang keperluan telah dicegah di dalam peringkat yang agak menasabah dan bekalan bahan keperluan terutama sekali makanan tidak pernah terkandas.

Terlancarnya Rancangan Buku Hijau oleh Perdana Menteri kita, adalah juga merupakan satu tindakan yang bersejarah manakala menggalakkan rakyat mempergunakan segala sumber di dalam Negeri ini untuk mendapat lebih banyak hasil pengeluaran maka Buku Hijau sebaik-baiknya menolong rakyat memelihara semangat bercucuk tanam secara berkelompok atau beramai-ramai dan berkari atau berdiri di atas kaki sendiri. Kita merasa bangga kerana rakyat Pulau Pinang memberi sambutan yang baik terhadap rancangan tersebut di bawah pimpinan Ketua Menteri kita. Kita merasa gembira kerana Negeri kita masih mempertahankan kedudukannya yang *popular* dalam bidang pembangunan perusahaan yang dapat mencipta peluang-peluang kerja serta rancangan mengurbanisasikan kawasan luar bandar dan memperbaharukan kawasan bandarannya supaya memperbaiki taraf hidup dan keadaan hidup rakyatnya, terutama sekali bagi penduduk-penduduk luar bandar. Untuk menunaikan keperluan Negara dan rakyat, Kerajaan Negeri kita telah merancang untuk membina 50,000 buah rumah sebelum tahun 1985.

Dalam perkara ini kita dapat melihat pembangunan dua buah pekan baru, iaitu di Bayan Lepas dan di Bagan Serai. Kerjasama rakyat yang telah pindah daripada kawasan itu, supaya

membolehkan pihak Kerajaan untuk membina pekan baru, dan akibat sokongan kepada pekan baru ini oleh rakyat, adalah membuktikan bahawa rakyat jelata menerima dasar Kerajaan untuk memperindustrialisasikan kawasan luar bandar serta memperurbanisasikan kawasan luar bandar. Apa yang lebih penting lagi ialah pekan baru ini akan membawakan peluang baik untuk integrasi kaum dan sosio antara rakyat yang berlainan keturunan dan kumpulan berpendapatan. Ini adalah mustahak untuk mencipta satu bangsa yang bersepadu, adil dan saksama.

Perhubungan kita dengan Kerajaan Australia Selatan menyebabkan setengah orang mengambil berat atas perbelanjaan yang dibelanjakan dalam Minggu Pulau Pinang di Adelaide. Tertubuhnya dua buah syarikat *joint venture* yang bernama Austral-Asia Proprietary Limited dan Australasia International Development Sendirian Berhad, cuma permulaan bagi banyak kerjasama antara kedua-dua Kerajaan. Adalah menyakinkan bahawa daya-usaha yang diambil oleh Kerajaan kita sepatutnya berfaedah.

Tuan Speaker, kita merasa gembira bahawa Kerajaan telah sedar dengan sepenuhnya ketidakpuasan orangramai terhadap sistem kenderaan awam dalam Negeri kita ini. Tertubuhnya konsortium kenderaan Negeri dan Jawatankuasa Kerja Negeri adalah satu langkah yang positif dalam menyelesaikan masalah yang amat penting bukan sahaja dalam kawasan bandar tetapi juga dalam kawasan luar bandar yang tidak membangun dengan begitu baik.

Tuan Yang Terutama Gabnor dalam ucapan beliau telah menegaskan bahawa Pulau Pinang akan diperkuatkan asas kerjasama serantau dengan negeri-negeri tetangga kita di utara Malaysia Barat seperti Kedah, Perlis dan Perak. Masa ini kerjasama serantau adalah satu perkara yang biasa. Dalam lapangan antarabangsa, kita dapat melihat faedah yang besar dari kerjasama serantau seperti E.E.C. atau European Economic Community, Asean dan sebagainya. Umpamanya dalam asas kebangsaan, untuk mencapai kestabilan sosial dan politik serta kemakmuran

ekonomi kita mesti mengadakan kerjasama antara negeri supaya dapat kita mempergunakan sumber-sumber kita dengan lebih baik untuk membawakan lebih banyak faedah kepada rakyat di rantau ini. Dengan adanya Jalan Raya Timur/Barat—*East/West Highway*—Lapangan Terbang Antarabangsa, Pusat Perbandaran Baru (*Urban Renewal Centre*) dan Jambatan Besar, Pulau Pinang diharap akan menuju ke arah kemajuan serentak dengan Kedah, Perlis dan Perak.

Datuk Speaker, Tuan Yang Terutama Gabnor dalam ucapannya telah memberi satu gambaran yang jelas tentang keadaan di Pulau Pinang. Juga, dengan susah payahnya untuk menerangkan kepada Dewan ini tentang rancangan pembangunan dan cadangan pembangunan dan kemajuan bagi Negeri ini. Atas kebenaran Tuan Speaker, saya ingin menyokong Usul ini:

“Bahawa kami, Speaker dan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang, mohon mengucapkan terimakasih kepada Tuan Yang Terutama kerana telah sudi melafazkan Ucapan kepada Dewan ini di Mesyuarat Pertama bagi Penggal yang Kedua pada 7hb April, 1975. Kami juga mohon mengucapkan terimakasih kepada bekas Gabnor Yang Amat Berbahagia Tun Datuk Syed Sheh bin Syed Hassan Barakbah, S.M.N., S.S.M., D.U.P.N., S.P.M.K., P.S.B. atas perkhidmatan beliau yang cemerlang pada masa yang lalu.”

Terimakasih.

Ahli Kawasan Bagan Jermai (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, saya juga berasa gembira kerana pagi kelmarin kita telah datang ke sini mendengar Tuan Yang Terutama Gabnor baharu memberi ucapan beliau di dalam Dewan ini yang pertama sekali.

Tuan Speaker, Usul ini kalau saya baca di sini:

“Bahawa kami, Speaker dan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang, mohon mengucapkan terimakasih kepada Tuan Yang Terutama Gabnor kerana telah sudi melafazkan Ucapan kepada Dewan ini di Mesyuarat Pertama bagi Penggal yang Kedua pada 7hb April, 1975.

Kami juga mohon mengucapkan terimakasih kepada bekas Gabnor Yang Amat Berbahagia Tun Datuk Syed Sheh bin Syed Hassan Barakbah, S.M.N., S.S.M., D.U.P.N., S.P.M.K., P.S.B. atas perkhidmatan beliau yang sangat cemerlang pada masa yang lalu.”

Usul ini saya sokong dengan sepenuhnya. Tetapi selalu di dalam Usul ini kita bukan mengambil bahagian bahas berkenaan dengan Usul ini, kita mahu *criticise* dan bagi *constructive criticism* dan *constructive suggestion* kepada Kerajaan. Selalu kita *criticise* polisi-polisi Kerajaan Negeri kita.

Sebelum saya buat ucapan saya, saya minta izin Tuan Speaker, terus sekali, di mana-mana saya boleh bercakap saya tentu bercakap bahasa Kebangsaan tetapi di mana saya tidak boleh *master* bahasa kita, saya haraplah, dan saya mesti minta izin Tuan Speaker, membenarkan saya bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Speaker, pada tahun-tahun dulu, kita di sini selalu dengar ucapan Tuan Yang Terutama. Beliau selalu bercakap tentang masaalah-masaalah dan perkara-perkara yang serupa juga, seperti rumah murah, *industrialisation*, *rural urbanisation* dan *urban development*. Kalau kita mahu ambil bahagian di dalam ini, kita pun cakapkan serupa dengan apa yang kita sudah cakap dahulu. Ini tidak berguna. Tetapi di mesyuarat ini, saya mahu beri ucapan saya bukanlah bercakap masaalah-masaalah yang saya cakap dulu tetapi saya mahu bring my *constructive criticisms* and *constructive suggestions* to the Government as regards the Government's way of implementing the Government projects.

Datuk Speaker, saya mahu beritahu Dewan ini apa-apa yang saya telah cakapkan di sini bukanlah kerana saya mahu belittle the Government's efforts in the implementation of all the programmes. Saya mahu, di dalam Dewan ini, memberitahu Kerajaan apa yang saya telah dengar daripada rakyat di dalam kawasan saya di Pulau Pinang, dan apa-apa *criticisms* dan *suggestions* yang saya mahu buat di dalam Dewan ini. Datuk Speaker, sebelum saya buat

criticism saya, saya mahu baca ucapan oleh Tuan Yang Terutama, *paragraph* 24:

“ Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan yang mulia ini akan menjalankan tanggungjawab mereka dengan sepenuhnya, sebagai wakil-wakil rakyat yang dipilih oleh rakyat dalam Negeri ini.”

Sir, we have a responsibility to perform in this Legislative Assembly and His Excellency went on saying in *paragraph* 25:

“ perbincangan-perbincangan Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan yang mulia ini akan sentiasa dijalankan dengan semangat berkhidmat kepada rakyat dan untuk menentukan kemajuan pada masa hadapan bagi mengekalkan dan menjamin taraf hidup yang benar-benar istimewa kepada Pulau Pinang.”

Datuk Speaker, it shows that we all have a responsibility here to perform; and I hope that the Honourable the Chief Minister will treat the business of the Dewan with seriousness and not come over here to reply to our questions trying to fool us around here and there and calling us all sorts of names. I think they are very undesirable, unbecoming and insulting to the dignity and decorum of the House. Tuan Speaker, you yourself have known in the past meetings how the Honourable the Chief Minister used his tactics to tackle the Members of this side when we made constructive criticisms. Instead of replying to the points we raised he used all sorts of tactics, even amounting to character assassination in this House. What I do personally in my own business has nothing whatsoever to do with this House. So, if you bring up my own personal affairs in this House, it means that you are doing a kind of character assassination which is very unbecoming. Tuan Speaker, yesterday morning, for example, when I asked a very simple question about the Jawatan-kuasa for the standpipes, he took us to Tonga which is quite irrelevant.

Tuan Speaker, you have been a very humble man and you have tolerated a lot of nonsense from the Chief Minister. But sometimes you also are stretched to such a limit that you have to exercise your power to ask him to withdraw.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Datuk Speaker, di atas Peraturan 46 (vi). Apa yang Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal (*gangguan*).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): 46 berapa?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): 46 (vi). Dengan izin: I will read for the information of the Member:

“Every Member shall confine his observations to the subject under consideration”

But what this House is experiencing is that the Honourable Member has not so far touched on the subject in question, that is to talk on the Governor's speech. In fact, you know, he is going back 5 years and is trying to create disorderly behaviour in this House; and therefore I want your ruling.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, I do not know whether the Honourable Member for Sungai Bakap has read the speech by Tuan Yang Terutama Gabnor.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Ada.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I am talking about how the Members are discharging their duties in this House. So it is with regard to our performance as elected members. It is our subject because I quoted the speech by Tuan Yang Terutama Gabnor stressing on that point—we are *bertanggungjawab*. So if you read that carefully you will know what it is. So I do not know whether he knows what he is talking about. Tuan Speaker, you yourself, as I said, have been humble, mild and sometimes you tolerate a lot.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Jermal, tidak payahlah sebut berkenaan dengan saya, silalah sambung sahaja.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Because it is a fact. Tuan Speaker, I hope the Honourable the Chief Minister *bolehlah* refrain from making such personal remarks in future

in this House. And I warn him that if he wants to do it I am going to take off my shoes and let them fly across and hit the floor.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Jermal, saya minta tarik balik cakapan itu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Yes, I take it back as a mark of respect to you.

The first subject I am going to talk about in this House is the problem of housing as stressed by Tuan Yang Terutama Gabnor, paragraph 18. Tuan Speaker, dalam *paragraph* 18, Tuan Yang Terutama Gabnor ada bercakap :

"Matlamat kita adalah untuk memenuhi keperluan-keperluan rakyat bagi 50,000 buah rumah menjelang tahun 1985, mengikut plan Indok Pulau Pinang."

So the need di dalam Negeri kita ialah kita mahu 50,000 buah rumah dalam sepuluh tahun. Pada tahun lalu Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ada memberi ucapan dan jawapan di sini, dan selalu mengatakan, 'Oh! ada banyak rumah murah di sini, ada banyak rumah di sana.' Dalam tahun 1972, saya masih ingat, Yang Amat Berhormat mengatakan bahawa di kawasan Bagan Serai 916 buah rumah akan siap dalam tahun 1973 dan tahun 1974. Mana rumah itu? Sebuah pun tidak ada. Kita mahu 50,000 buah rumah dalam sepuluh tahun, tetapi di sini Yang Amat Berhormat ada mengatakan mahu buat 916 yunit rumah murah tetapi sebuah pun tidak dibuat. Dalam tahun 1973 Yang Amat Berhormat ada mengatakan, di dalam Dewan ini juga, bahawa dia mahu buat 1,000 buah rumah murah di dalam Kampong Melayu, 300 buah di dalam kawasan Muda dan lagi 1,000 di dalam kawasan Bagan Serai. Bila sampai pada tahun 1974 dan 1975 kita diberitahu sebuah pun tidak ada dibuat. Kelmarin Yang Amat Berhormat ada jawab di dalam Dewan ini, beliau kata ada 313 buah rumah di kawasan Bagan Serai. Tetapi ini bukanlah satu rancangan perumahan murah. Ini satu rancangan rumah mahal. Bukan semua orang boleh beli, Tuan Speaker. All these years the Government under the Honourable the

Chief Minister has made lots and lots of promises for low-cost housing but each and every promise was broken by him. But the people still hope and still keep their ears open for further announcements from the Honourable the Chief Minister, but they hear nothing. They hope that there may be a miracle—that there will be a few units of *rumah murah dibuat di dalam Negeri kita*. Tuan Speaker, this is not the end of the tragedy of the *rancangan perumahan murah yang dibuat oleh Ketua Menteri*. Under his hands he 'murdered' two schemes of *perumahan murah*—one in Chain Ferry Road of 480 units and the other in Bagan Ajam of 200 units. So although the Honourable the Chief Minister made promises for something like 3,500 units of low-cost houses for our State he did nothing. He did not even build one unit. Instead he abandoned 700 units of low-cost houses in our State.

Sir, then all of a sudden in the years 1973 and 1974 the Government came out with the idea of P.D.C. building 850 units of houses in Bagan Serai and in Bayan Lepas. So the people of our State who were in desperate need of low-cost houses, in desperate need of somewhere to live, somewhere to dwell, knowing nothing about the programmes for this housing, rushed to the P.D.C. office for information. They crowded the P.D.C. office for application forms. Then, Tuan Speaker, when they got their forms and spent many hours to fill them up and the applications were received and processed, the people received information as regards this Housing scheme. And to their horror and great disappointment they found that these houses were far, far beyond the reach of ordinary people with an ordinary income. So what happened then? Many had to turn down the offer from the P.D.C.; many had to forget about their applications. And, Tuan Speaker, the whole thing created a messy blunder in the office of the P.D.C. It is a shame on the Government. And the Government had no alternative but to come out with a reduction to \$22,500 per housing unit. Tuan Speaker, let us examine the objectives of the P.D.C. housing project. Apa tujuan Rancangan

Housing oleh P.D.C.? P.D.C. mahu tolong rakyat di dalam Negeri kita boleh buat rumah-rumah ini di dalam kawasan Bayan Lepas dan kawasan Bagan Serai. Tuan Speaker, sebuah rumah teres (terrace house) harganya \$22,500; corner house \$26,500; semi-detached houses harganya \$37,500—\$46,000. Siapa boleh beli? Saya tidak tahu di dalam Negeri kita, for the ordinary people with average incomes what their average incomes are, but I guess that it is around \$200 per month. So bolehkah orangramai ini dengan gaji \$200 sebulan beli rumah semacam ini? Sudah tentu tidak boleh beli. Tuan Speaker, saya ada dapat tahu down-payment jumlahnya sebanyak \$9,500. Berbalik kepada rumah semi-detached \$15,000 down-payment. It is a great difficulty for the ordinary people with average incomes to make a down-payment of this amount. Then what about finding the Finance Co. or Bank to finance the project? Some people with average incomes never have an account with the bank. How are they going to find the bank to finance it? Then again the average monthly instalment, I think, amounts to \$150 or \$200 a month. How many people can afford this?

Tuan Speaker, saya ingat rumah macam ini siapa boleh beli? Orang-orang yang boleh dapat (*gangguan*).

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Jermal, tidak payahlah ulang-ulang. Panjang sangat berkenaan perkara itu sudah dicakapkan, tidak payah ulang lagi. Ada banyak perkara lain lagi saya lihat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Saya ingat dapat \$800 sebulan baru boleh beli. Orang-orang ini boleh beli rumah dari private developers. Therefore, I am submitting that this is a very unfair thing for the P.D.C. to do. The P.D.C. should be providing services to our people. They should build the houses at a low cost and with an easy down-payment and easy repayment—that is, if the P.D.C. means to help the people. I would like to urge the P.D.C. to think of projects that will

help our people because only by building low-cost houses can it really help our people—not by building these high-cost houses.

Therefore, I say these projects of high-cost do not help anybody. Those who can afford to buy these houses can go to a private developer and there is no need for them to go to the P.D.C. Those with a lower income cannot afford to buy them in any case. So the P.D.C. tolong apa? Siapa pun tiada tolong.

Tuan Speaker, the next subject I am coming to is the use of the public fund by the Government.

Tuan Speaker, saya mahu baca Ucapan Tuan Yang Terutama—paragraph 12. Di sini Tuan Yang Terutama Gabenor berucap:

“Kerajaan memandang berat kemungkinan kesan-kesan inflasi dan kemerosotan sedunia terhadap ekonomi Negeri kita”.

Tuan Speaker, dalam paragraph 14 Tuan Yang Terutama berucap:

“Pada ketika inflasi dan kemerosotan sedunia kita mestilah mengawasi perbelanjaan kita supaya menentukan bahawa kita mendapat faedah yang terbanyak sekali dari tiap-tiap satu sen yang dibelanjakan”.

So here His Excellency has urged the Government to be very careful with expenditure and to bring subjects that will be really beneficial to our people. But let us examine the Government under the Honourable the Chief Minister and how it handled the public fund. Before, I have said that the Government has spent from the public fund with arrogance and extravagance. But today, I would say that the Government under the Honourable the Chief Minister is handling the public fund without thinking of the responsibilities that rest with it. He is handling the public fund in a most irresponsible way. To support what I say I will quote examples one by one.

The first example, Sir, is the investment by P.D.C., using the public fund, in companies especially in companies like Penang Electronics Sdn. Bhd. Tuan Speaker, this Company was promoted

by the P.D.C. in 1970 and within two years it lost \$744,000. And here is a Press report saying that this Company, because of the very heavy losses, has stopped the work of assembling radios and is now going into a joint venture with another company. Tuan Speaker, Sir, this Company was formed in 1970 with only one cable to support its viability; one cable only—no report, no information, no survey, but just one cable—coming from America and this company was formed. And within two years it lost \$744,000 with a paid-up of only \$630,000. Again this was a very irresponsible way of handling the public fund because at that time there was a lot of queries in this House. So in order to cover up for this Company, the Honourable the Chief Minister invited another company called “Intan Utara” to participate and to invest \$30 *ribu di dalam syarikat ini*. Tuan Speaker, in this way the Honourable the Chief Minister can prevent the House from scrutinising the accounts of this Company because it is a private limited company. But then in 1973, Tuan Speaker, Sir—*jawapan ini diberitahu dalam tahun 1973*—Intan Utara backed out and P.D.C. acquired 30,000 shares in Penang Electronics at par. Tuan Speaker, Sir, this Company has lost \$744,000 out of \$630,000 paid-up and Intan Utara’s share in 1972—mind you, in 1972. But in 1973 the Government took over these private company shares at par. Sir, if the Penang Electronics is making three times, four times or five times profit and each \$1 share is worth \$5, would Intan Utara sell these shares back to the Government at par at \$1 each? But when the company is losing money Intan Utara boleh jual syer-syer ini balik kepada Kerajaan at par. So what does it mean. What does it imply? If Penang Electronics is losing, it is no business of Intan Utara. Intan Utara does not have to loose any money but if the Company is making money, by law and under the Company Ordinance—I think the Honourable Member from Bayan Lepas would know very well—he has to claim every cent of the profit Penang Electronics is making. Tuan Speaker, Sir, is this a good way handling

the public fund? And I must bring up that this Intan Utara Sdn. Bhd. was formed by two Gerakan Members in Kedah.

Tuan Speaker, Sir, not satisfied with the loss of \$744,000 in Penang Electronics, the Government put in another \$1 million as long-term interest-free loan to private companies.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal bolehkah bercakap dalam Bahasa pula?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Boleh, Tuan Speaker, sedikit sahaja.

Kerajaan taruh lagi—Company ini sudah hilang semua kapital—\$1 juta di sana. Sebab apa taruhkan di sini? Company tersebut sudah hilang lagi satu juta pinjaman jangka-panjang yang tidak dibayar faedah.

Tuan Speaker, I would call it a scandalous affair of the State and sometimes at night I think it is the work of a scoundrel.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, sila tarik balik cakapan itu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Okay, Tuan Speaker, I tarik balik.

Tuan Speaker: Sudah dua kali saya minta Yang Berhormat tarik balik; saya harap janganlah sampai tiga kali.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, Sir, in defending them, today there is a \$2.25 million invested in this Company. And today’s newspaper report states that this Company has lost so much that it has now stopped manufacturing or assembling radios; but still \$2.5 million was put in.

Tuan Speaker, Sir, in reply to the question here, the Honourable the Chief Minister stated that this Company was formed with the objective of providing training in the electronics field for our people. But in the report here we note that the Company started with 200 orang pekerja. Sekarang ada 70 orang sahaja. Bolehkah provide training bagi projek-projek ini? Dahulu ada

200 orang tetapi sekarang tinggal sebanyak 70 orang sahaja. Then the Honourable the Chief Minister also stated that this money is spent to develop Penang as an electronics centre. But Tuan Speaker, Sir, we all know very well the trend of these electronics industries. They started from U.S.A. and went to Japan, Hong Kong, Taiwan and Singapore. They then came to Penang. Sir, whether or not we in Penang form the Penang Electronics these electronics industrialists will come to Penang. Why? Because we can offer cheap labour, we can offer facilities like airport and seaport and Penang is a State with very beautiful sceneries. So I don't agree with the explanation that this money amounting today to \$2.5 million is to establish Penang as an electronics centre. I don't agree with it because the electronics people will come to our State in any case because they need the cheap labour and they need the facilities.

Tuan Speaker, Sir, the next example is the mushroom project. Money has been spent in the mushroom, ginger and orchid industries. From the accounts, kita dapat tahu bahawa wang yang telah dibelanjakan bagi *mushroom* ialah sebanyak \$300,000 di dalam tahun 1972. Wang yang dibelanjakan bagi halia dan orkid ialah sebanyak \$11,500. Saya tidak dapat tahu sebanyak \$300,000 perbelanjaan di dalam *mushroom* ada berapa sen left. The report says that the mushroom project has been taken over by a company which I presume is Malaysia Foods Sdn. Bhd. So it is a private company again and we cannot ask. We do not know how much is left from this \$300,000 invested in the mushroom industry. Tetapi saya dapat tahu sebanyak \$11,500 perbelanjaan di dalam projek-projek halia dan orkid semuanya habis sekali—\$20 sahaja left-over-nya.

Tuan Speaker, many of us know that in our State many people are going into the orchid business. And even our former Member from Bayan Lepas has an orchid business set up for exporting orchids to earn foreign exchange. And I know that in Butterworth, many people have also gone into orchid projects and they make substantial sums to support themselves.

Tuan Speaker, the private sector can make money in the orchid business but the Government makes a complete flop on the orchid projects.

Now, about ginger, I have here an explanation from the Honourable the Chief Minister as to how the ginger project flopped, and that is because we need a vast piece of suitable land. But out of the amount of \$9,800 perbelanjaan di dalam projek ini, semua sekali dihabiskan. Can we believe it? It is a complete flop—not even \$100 or \$200 left. There is only \$10 left. It sounds very fishy to me. Tuan Speaker, Sir, I hope the Honourable the Chief Minister will realise that by giving excuses that it being a private company, we cannot ask questions, I think this will not satisfy the people in our State. The people want to know and they have the right to know what is happening to these \$300,000 in the mushroom project, and what is left over. And I hope that the Honourable the Chief Minister can in his reply tell the House what is happening.

Tuan Speaker, Sir, from here I go very briefly to another example as regards low-cost housing.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal, tadi Yang Berhormat sudah bercakap panjang lebar berkenaan dengan *low-cost housing*. Jadi saya tidak benarkan bercakap lagi.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Ini berkenaan kira-kira sahaja. Very brief.

Tuan Speaker: Tadi sudah panjang Yang Berhormat cakap.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Okay, I'll just briefly mention the figures. So on these two low-cost housing schemes in Chain Ferry Road and in Bagan Ajam the Government has spent \$684,292.50 in Chain Ferry Road and \$73,434.78 in Bagan Ajam. When these two low-cost housing schemes were abandoned, the Government made a total loss of \$257,727.28. This money is gone. The Government started a project, abandoned it and a quarter of a million dollars is finished. Now the Government is, as the Honourable the Chief

Minister himself always calls it, a responsible Government or a Government yang bertanggungjawab kepada rakyat. Kalau Government mahu buat satu projek mesti mahu study, survey and plan before they try any project. But today, it seems that the Government is playing around with the public fund. Why do you start a project, spend a quarter of a million dollars and stop it? At the time when these two projects were abandoned there was no *inflasi*. But today, you can say that it is because of *inflasi*.

Mr Speaker, Sir, another example is the Free Trade Area. Tuan Speaker, Sir, my heart is bleeding when I mention this Free Trade Area.

Tuan Speaker: Your heart is?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Bleeding.

Tuan Speaker, Sir, the Honourable the Chief Minister and his Government can implement Free Trade Zones in our State; and when it comes to the implementation of Free Trade Zones for the benefit of the foreign investors, the Honourable the Chief Minister was on the double. He ran faster than the Olympic champions of the world. But when it comes to this Free Trade Area which will help our State to do more business with the foreign countries—import and export business—the Honourable the Chief Minister and his Government spent \$11,694 and suddenly the State Government abandoned the project and kicked it to the P.D.C. The P.D.C. did not want it, kicked it to the Federal Government. The Federal Government said, 'I am going to put it in the cold storage and study'. Tuan Speaker, \$11,694 was spent on this Free Trade Area, and today it becomes a football worth about \$10, being kicked here and there.

Tuan Speaker: Cakap Bahasa sedikit.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Ya. Ada banyak *examples* lagi macam *Master Plan*. Semua sekali Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri kita ada belanja sebanyak \$746,844 untuk *Master Planning* di dalam tahun 1960—1970. Tetapi hari

ini *Master Plan* itu ada di dalam *cold storage* juga. We do not know what the *Master Plan* is today. Why do we spend the money, and keep the thing in cold storage? Sebab apa kita belanja macam ini? Lebih kurang \$3/4 *million* telah habis tetapi *programme* ini tidak di *implement*. It is a waste of money.

Tuan Speaker, Sir, ini jalan pergi ke Bukit Bendera: \$½ juta sudah dibelanjakan, tetapi sekarang inflasi, projek ini tidak boleh jalankan. Tetapi dalam tahun 1970, 1971, 1972 dan 1973 mana ada inflasi? Sebab apa projek ini—Jalan Bukit Bendera—tidak boleh dijalankan? Why cannot it be implemented? We have already spent half a million dollars over it; and the whole thing is again put into the frige.

Another example is the Prai Bund. I think it concerns the Honourable Member from Bagan Dalam. \$30,000 sudah dibelanja buat satu *Prai Bund* supaya air daripada Sungei Perai tidak boleh masuk ke tanah itu. Who benefited from this project of \$30,000? The landowner. Now they serve notices of eviction and notices to quit to all the ground tenants. What has happened to them? They are faced with another problem. The Government spent this money. Tuan Speaker, Sir, I have said enough on this one, so I shall go to another subject. I shall be very brief on other subjects; and I thank you for your tolerance.

Tuan Speaker, Sir, dalam ucapan Tuan Yang Terutama di perenggan 13 beliau berkata, 'Kerajaan akan terus menggalakkan kemajuan perindustrian supaya dapat memberikan lebih banyak lagi pekerjaan bagi rakyat'. Inilah Tuan Yang Terutama Gabnor berkata masalah-masalah berkenaan perindustrian. Saya mahu ucapkan setinggi tahniah—*with reserve*—kepada Kerajaan sebab dalam 5 tahun ini ada buat kejayaan bagi projek berkenaan perindustrian. Tetapi masalah-masalah berkenaan *trade business* (berniaga), Kerajaan tidak buat banyak kepada rakyat di dalam Negeri kita. Tahun 1973—saya harap saya bercakap betul—Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ada belanja sebanyak \$17,000 buat satu *party* di Indonesia. Dia cakap inilah

promotion perindustrian and perniagaan kepada rakyat kita. Pada hari ini mana *promotion* itu? Not even one word was said in the gracious speech of His Excellency. On the last two or three occasions not even a word was said about Indonesian *promotion*. So *ini* money was *habis dibelanjakan*.

Tuan Speaker, Sir, now we come to promotion of trade and industry with South Australia. Before I begin my speech I must make myself very clear. I have no criticism against the Committee which organised the Penang Week. I think, Tuan Speaker, Sir, they handled the work efficiently. With that short period, and with so much organising to do they have done very well in making it a success, and not a flop with mistakes here and there. Although there is a little bit of criticism here and there it is unavoidable. Even if we organise a small outing for a group of 20 or 30 people there would be criticism here and there—not enough food, not enough drinks, and so on, and so forth. But on the whole, within that short period, I say that the organisation of the Penang Week was a success. Tetapi saya mahu cakap mengenai polisinya sahaja. Tempatnya, Adelaide, bukan satu tempat yang betul kalau kita mahu buat *promotion* perindustrian dan perniagaan untuk Negeri kita.

Tuan Speaker, let us study Adelaide objectively and without any prejudice. Tuan Speaker, Sir, Adelaide is very far away from our place. I think it takes about a whole day by air to go from Penang to Adelaide. Tuan Speaker, Sir, Adelaide also has a population of only 737,000 people. And Adelaide is an agricultural city, and a fishing city—the type of fishing not suitable for this place; the type of fishing, as I learned from an encyclopedia, that is suitable for a place like Canada. Tuan Speaker, Sir, I think we can put a little bit of trust in the encyclopedia.

Tuan Speaker, Sir, if the Government is honest and sincere in wanting to establish a twin-city tie with any city for the purposes of promoting trade between the two cities, obtaining technical help from the city for our development, and promoting cultural exchange

between the two cities—if these are the aims and objectives of establishing a twin-city tie—I think Adelaide is a wrong place, and is a long way off. I suggest, Tuan Speaker, Sir, that we go to Canton or the Peoples' Republic of China, especially at this time when our country has established friendly ties with the Government of the Peoples' Republic of China. Tuan Speaker, Sir, why do I mention Canton? I have various reasons here: Canton is much nearer to our State. I think the distance between our State and Canton is only a quarter of the distance between our State and Adelaide. So in this respect we can save a lot of expenses when we come to business dealings with them. We can save a lot of travelling expenses also when we want to visit the place. Tuan Speaker, Sir, we also know that Canton has a population of three million while Adelaide has a population of only 700,000. Surely the benefit will be greater if we establish a twin city tie with a city with a bigger population.

Tuan Speaker: Cakap Bahasa sedikit.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Ya. Another reason ialah Canton mempunyai perniagaan yang banyak; ia ada *export* dan ia ada *import*. Ia boleh *import rubber*, ia boleh *import tin*, ia boleh *import palm oil* daripada Negeri kita, daripada Malaysia. Dan ia boleh *export* barang-barang makanan seperti *tinned food*; *building materials*, *cement*, *textiles* dan *papers*. Inilah semuanya yang Negeri kita mahu *import*. So, if we do establish a twin-city tie with Canton then the State can even act as the buying and selling house for the city of Canton. We can import whatever Canton can export into this State, and sell to other countries which need the goods. In the same way we can import all the materials and things needed by Canton into this country, and re-export to Canton. By doing so I think it will really bring big benefits to our people.

Another reason, Tuan Speaker, is that Canton is a fully-developed city in industries and in many engineering projects. Surely it can offer more technical help to our State. And, I think, it can offer more than Adelaide can

offer. Penang, as a developing city, needs all this kind of help. We need help to build the bridge; and we need help to build Penang Road and many other highly technical engineering industries. I believe that with the very friendly tie our country has established with China, Canton will be very willing to help us. And I believe that we can arrange with Canton to build the big bridge for our State with a long-term loan—perhaps interest-free, plus technical help. I believe that if we do really go there and talk to their people they may be very willing to help us.

Another thing is that Canton has a culture for 5,000 years, whereas Adelaide has a culture for something like 100 or 200 years. Surely we can benefit more from Canton. On the other hand we may come to the question of whether or not we need so much help from Canton. Can Canton help us? It is my guess that with the friendly relationship our country has established with China they are very willing to help.

In Hong Kong two years ago I understand from Hong Kong importers that they were importing something like U.S. \$30 million from Canton in one week. So if we can do that much business I think it will be something very profitable and beneficial for our Penang people. I believe Canton can give us benefit one hundred times, or even one thousand times more than Adelaide has given us. Sir, I hope the Honourable Chief Minister will take this constructive suggestion of mine. If he finds it difficult to take a delegation there I can offer myself to take a delegation there. (*ketawa*). And I can tell the House: You went to Adelaide spending something like \$400,000. Today I will need to spend \$5,000 for the trip. And if I am not successful in this kind of trip I can refund every cent to the Government. I am confident because I know today that China has been very willing to stretch out helping hands to the developing countries; and also because our dear Honourable Prime Minister has himself set a good example in stretching out friendly hands to the leader of China.

Tuan Speaker, Sir, now I come to the project of Rancangan Buku Hijau. Tuan Speaker, Sir, saya mahu baca ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor, *paragraph* 17 berkenaan Buku Hijau. “Usaha strategi kita mengenai mempelbagaikan dan memperkembangkan sektor pertanian yang berasaskan perkebunan akan dikukuhkan dengan Rancangan Buku Hijau”. So, Tuan Speaker, Sir, His Excellency the Governor has also stressed so much as regards the implementation of the *Buku Hijau*. I think the idea on which the *Buku Hijau* was based is a very, very good idea; and I think it deserves support throughout the country. I congratulate the Honourable the Prime Minister for bringing up this project of the *Buku Hijau*. Dua tahun dahulu saya telah pergi ke Negeri Taiwan. Saya tinggal di sebuah hotel, iaitu *tourist hotel*, yang sangat besar, dan ada 600 bilik di dalam hotel itu. Tetapi saya nampak *hotel* itu ada sebuah padi *field* kecil, lebih-kurang 50,000 kaki *square*, dan di dalam padi *field* itu ada banyak padi. I saw very impressive fields full of vegetables, full of rice, and even full of fruits. And I think this gives us a very good idea on how to make use of the land. The field was right in the heart of the city, by the side of the big tourist hotel. Tuan Speaker, I made a little bit of enquiry about the padi field from the farmers. And the farmers beritahu saya bahawa padi *field* ini ialah sekeping tanah *hotel*. It was the hotel’s field. The hotel was not using it for development, so it leased it to the farmers for U.S. \$10 per month nominal rental. And the farmers had been using it for the last ten years—according to what he said—for planting fruits, getting two or three harvests a year. Tuan Speaker, Sir, this is a very good example of how we can make use of all the lands in our State for the implementation of the *Buku Hijau*. So since the time when our dear Honourable Prime Minister brought up this idea of the *Buku Hijau* the State Government has done nothing at all except giving out a little bit of lip service here and there. Tuan Spea-

ker, if the Honourable the Chief Minister is really honest and sincere in saying that the Government is going to implement the Rancangan Buku Hijau, I am suggesting the following steps for the Government to take:

1. Allotment of State land on T.O.L. basis to our people—

We know that in our State we have 37,000 acres of swampy and hilly lands not suitable for industrial development. Sir, even in today's Press report the Honourable Prime Minister has said that in Pahang the Pahang Government has allocated two big pieces of State land amounting to 5,000 acres each for rearing cattle as a help in the implementation of the Buku Hijau. Jikalau Kerajaan Pahang boleh bagi tanah Kerajaan bagi rakyatnya untuk rancangan Buku Hijau sebab apa Kerajaan kita tidak boleh buat? Saya harap Kerajaan kita boleh *study* bagaimana kita boleh bagi tanah Kerajaan kepada rakyat kita *for the implementation of* Buku Hijau.

2. Private land—

Tuan Speaker, there are lots and lots of lands owned by the private sectors and the lands came from their forefathers—from their grandfathers and from their fathers—and they have no money to develop the land. They do not have the manpower or the ability to implement the Rancangan Buku Hijau. So it is the job of the Government to study such cases and see how much the Government can help the private landowners to develop their lands in kam-pungs and in our State so that they can be self-sufficient for their food.

3. Tuan Speaker, Sir, another thing is labour force—

To implement the Rancangan Buku Hijau a labour force is needed. It needs people who have the ability, the power and the strength to cultivate the land. Tuan Speaker, we know that in this country the unemployment rate is something around 12 per cent. So we can organise these unemployed people in a farming work camp, like farming land where State land is available and urging them to do the farming and to implement the Rancangan Buku Hijau.

Tuan Speaker, the young people, especially those who are unemployed have plenty of time to wander here and there and they tend to get into criminal activities. If we can organise this kind of farming camp or working camp, and map out some State land for this purpose, I think we also can help our country to solve the problem of criminal activities like the peddling of drugs. Then, on top of it, it will help to achieve the objectives of the Buku Hijau.

Sir, the problem facing the implementation of the Rancangan Buku Hijau is this: On one side there are lands without the people to cultivate them and on the other side there are people who have no lands to cultivate. So it is the job of the Government to be a kind of match-maker and bring these two groups of people together and co-ordinate them so that they can get together for the implementation of the Rancangan Buku Hijau.

Tuan Speaker, Sir, the next subject I am coming to is the Penang Development Corporation. Saya berasa dukacita atas perkara ini—nama P.D.C. tidak ada di dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor. Tuan Speaker, Sir, before I go into criticism about P.D.C. I must say that I disagree with the Gerakan M.P. for Jelutong in his saying that the members of the staff of P.D.C. are arrogant and so on. I have, on many occasions, seen the members of the staff of P.D.C. and I believe—and I am quite certain—that they are very helpful. And I think it is wrong to criticise Government servants because many of them are overworked. And I must pay tribute to the many members of the staff who even go out of their way to help foreign industrialists coming to this country. I have been told of this. *Tetapi* here I want to criticise the policy of the implementation of projects by P.D.C. Tuan Speaker, since the formation of P.D.C. it has handled funds amounting to \$5.8 million as a grant from the State Government and again a loan from the Government amounting to \$9.4 million; and this grant and loan added together make a total of \$15.2 million. Again, P.D.C. has now taken over the State industrial lands in various *kawasan* from the State Government and

I do not know what is the total cost of the land taken over by P.D.C. from the State Government. But I do know that the State Government in all these years has spent \$33.171 million in these *kawasan* perindustrian. So when we add these two known sums together we know that the P.D.C. is handling public funds amounting to \$50 million—and this happened in 1972. From 1972 up to now I have not got the figures. So far we received four reports and one statement of Accounts from the P.D.C. The Statement of Accounts was for 1972 and the reports were for 1970—1973. Tuan Speaker, Sir, I studied them very carefully and found that they—especially the reports—contained more propaganda material than the information we really required to know about the business handled by this Corporation.

Tuan Speaker: Saya minta Ahli Yang Berhormat bercakap dalam Bahasa pula.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, Sir, saya ada baca lapuran-lapuran kira-kira daripada P.D.C., tetapi saya pun tidak boleh tahu the true facts and figures berkenaan dengan P.D.C. ini. Tuan Speaker, Sir, this is quite difficult. I ask your pardon to speak in English. This consists of assets and liabilities of the Corporation as at 1st January 1972. Tuan Speaker, Sir, P.D.C. has taken over all the lands from the State Government at the nominal cost of \$1. Now the lands become the asset of P.D.C., and in taking over the lands from the State Government it is also stated in the accounts that P.D.C. is taking over all the liabilities with regard to the State Government expenditure on these lands. So whatever the State Government owes, whatever money the State Government borrowed from the Federal Government for the development of these lands, will become a liability and that liability will be transferred to the P.D.C. But here in the Accounts this process of alienation of land has been completed in 1972 and the 1972 Accounts of the P.D.C. has been produced. But the assets and liabilities were not shown in this account. So what has it to hide? Why are the

liabilities and assets of P.D.C. as regards the lands not shown in this account? The only thing we can find is that in State Government's Accounts it says that the State Government has spent \$33.171 million for developing these lands and the State Government has an outstanding loan from the Federal Government amounting to \$21.364 million. And this is all that we know about the P.D.C. Accounts. But why are the true facts and figures not shown in the P.D.C. Accounts?

Again there is a joint venture. Tuan Speaker, Sir, di dalam lapuran 1973 P.D.C. membuat joint venture dengan lapan syarikat: I.H.C., Malaysia Foods, Nusantara Pulau Pinang, Penang Commercial and Industrial Development, Penang Construction, Atlas Electronic, Hitachi Semi-Conductor dan Calibore Malaysia Spinning Mills. Tetapi lapuran ini menunjuk sahaja P.D.C. membuat *joint venture* tetapi *facts and figures* tidak dibuat di dalamnya. What is P.D.C.'s involvement in each and every one of these eight companies? How much has the P.D.C. invested in these companies? Nothing is mentioned here. What is the set-up of these companies? Nothing is mentioned there. So I say that there is a complete absence of facts and figures. And it is a very dreadful thing for me to think that millions are invested in these companies and we have no report of all the facts and figures.

Now we come to P.D.C.'s other involvements. And I think I am going to mention very briefly about its involvement in the Penang Electronics Sdn. Bhd. I am not going to go through the affairs of the Penang Electronics Sdn. Bhd. but I only want to ask one simple question as regards this company. In the report, Tuan Speaker, Sir, it says that the Penang Electronics Sdn. Bhd. today has a paid-up capital of \$2.5 million—an increase from \$630,000—and this company, Penang Electronics Sdn. Bhd. has lost \$744,000 in 1972. Now why does the Government invest another sum of nearly \$2 million into this Company knowing jolly well, according to the Press report, that this Company has made a very heavy loss and that this Company has stopped

assembling radios? Why? Why is this further \$2 million public money dumped into this Company? There is no explanation at all in this report. Why not tell us why the P.D.C. needs to invest a further \$2 million into this Company? Let us know the facts and figures. Tuan Speaker, Sir, di dalam laporan ini ada tersebut bahawa P.D.C. is also involved in public share speculation. Tuan Speaker, Sir, here it only states that they have purchased 30,000 shares from Humes at a cost of \$82,500 and also 5,000 shares from Malaysia International Shipping at par. There is no explanation whatsoever to tell the public why P.D.C. is particularly 'in love' with these two public companies. Why are they buying the shares from these two companies only and not from other companies? It does not tell us also what are the aims and objectives of buying public shares in these two companies. Do they provide services to our people? Do they provide more job opportunities for our people? These are the aims and objectives for which P.D.C. was set up. But today P.D.C. has gone into another venture—public share speculation—buying public shares and selling them afterwards, I think.

Tuan Speaker: Yang Berhormat Ahli dari Bagan Jermal, oleh sebab saya nampak dalam ucapan Tuan Yang Terutama tidak disebut berkenaan dengan P.D.C. dan saya telah benarkan Yang Berhormat cakap juga saya ingat setakat itu sahaja. Hentikanlah sekejap.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, Sir, saya rasa dukacita Tuan Yang Terutama Gabnor tidak sebut berkenaan P.D.C. tetapi P.D.C. adalah satu kuasa yang besar dalam Negeri kita.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Jermal, bila saya bercakap saya minta Yang Berhormat duduk. Oleh kerana sungguhpun tidak ada dalam ucapan Tuan Yang Terutama tetapi saya telah benarkan Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal bercakap dengan panjang lebar berkenaan perkara itu. Sekarang saya minta hentikan dan tidak benar dilanjutkan lagi.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Terimakasih, Tuan Speaker. If that is the ruling I think I have said enough as regards the affairs handled by the P.D.C. But the only thing I would say, in winding up my speech as regards the affairs of the P.D.C., is that I hope that when investing public money anywhere we would examine the aims and objectives for which this Corporation was set up. Its aims are to provide services to our people, to help the Government in industrial development and to provide more job opportunities for our people; and by speculating in public shares it does not help at all as regards these three objectives.

Tuan Speaker, Sir, dengan dukacitanya juga ini satu perkara berkenaan *tourism*.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.10 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.28 pagi.

Tuan Speaker: Dewan disambung semula. Yang Berhormat Encik Ong Yi How.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, satu masaalah yang saya berasa dukacita sebab tidak dibuat di dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor—tetapi saya minta maaflah kalau perkara ini ada dibuat di sini sebab saya tidak dapat cukup masa semalam untuk membaca ucapan Tuan Yang Terutama—iaitu berkenaan dengan *tourism*. Tuan Speaker, saya mendapat tahu bahawa pada tahun lalu Kerajaan ada belanja sebanyak \$30,000 untuk seorang International expert for the promotion of tourism in our State. Today we have not had the report of this International expert—I believe the name is "White" or something. So I hope that with the money, \$30,000, already spent the State Government will let us know in the next report of the P.D.C. what is happening to this International expert, what is the recommendation and so on and what is the work that is being done.

Tuan Speaker, Sir, satu masalah lagi saya mahu ucap di sini ialah berkenaan dengan Ahli-ahli Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan yang dilantik oleh pihak berkuasa Kerajaan Negeri. Tuan Speaker, pada tahun lalu the integration of Councils was completed. And now the State of Penang has two Councils—one in Pulau Pinang and one in Seberang Perai. I have no objection whatsoever as regards the integration of the Councils. I think it is a good idea. But I do object to the way of appointing members of the Board of Management because it goes against the basic principle of democracy and it aims to sabotage the democratic progress in our country.

Tuan Speaker, we are all aware that the Integrated Councils in our State handle budgets amounting to \$65 million and that it is twice the Budget of our State. Tuan Speaker, we also know that the very basic principle of democratic process is that there is no taxation without representation. Tetapi, Tuan Speaker, hari ini kedua-dua Lembaga di dalam Pulau Pinang dan Seberang Perai ada *manage* wang sebanyak \$65 juta tetapi ahli-ahlinya bukan dipilih oleh rakyat. Tuan Speaker, Sir, in any democratic institution the policy of the Government is always decided by the people's representatives. And the voice of the people must also be represented in the management group elected by the people. But today we find that these two Lembagas are not elected by the people but they handle money and tax people to the amount of \$65 million a year. People's representatives managing people's money are responsible to the people and if they disregard the people's wishes the people can throw them out when their term ends. In this way those elected to manage people's affairs will have to be extremely careful in carrying out their duties in accordance with the wishes of the people, lest they be thrown out. But today our two Lembagas are managed by a group of persons who are not responsible to the people but only responsible to the Honourable the Chief Minister. Therefore, they can completely disregard the wishes of the people who pay to maintain them in the Lembaga. What they need to keep them

in their position is to know how to please the Honourable the Chief Minister so that they can be re-nominated and they can draw \$300 or \$400—what I would call '*gaji buta*'. Tuan Speaker, people who pay taxes to the Lembaga amounting to so much money—\$65 million a year—have no knowledge whatsoever of what is going on in the Council that taxes them, and have no chance at all to air their views in connection with the way these people should handle their money. Sir, is it all fair to our people? Is it fair that someone who is not chosen by you manages your money and you have no say at all in the way they handle it? So I would say that the way the State Authority appoints the members to the Lembaga presents to us a picture of a kind of 'highway robbery' because only robbers and thieves manage to spend other people's money without having to refer to the people again. Furthermore, the way the appointments were made presents the most typical political bribery and political corruption. For example, on Penang Island we know that two members were appointed to the Lembaga only on the merit point that they were very keen Gerakan supporters. One of them was a Gerakan propaganda chief who helped the Honourable the Chief Minister in 1969 to come to power and the other was a teacher by the name of Mr Woon who was the election agent for the Honourable the Chief Minister in the 1974 General Election. And as a repayment for the kindness and for the services they rendered to the Honourable the Chief Minister they were appointed to the Lembaga in Pulau Pinang. And also in Seberang Perai I know that there are four Gerakan members who had helped the Honourable the Chief Minister in times of Gerakan crisis, and they were appointed to the Lembaga because of this fact.

Tuan Speaker, Sir, if the Honourable the Chief Minister wants to repay the kindness of those who had helped him to return to power, to repay those who had helped him to achieve his political ambitions, then I strongly urge the Honourable the Chief Minister to dig into his own pocket to repay the kindness—

the kind services they have rendered him. I strongly oppose and strongly condemn this act of political bribery and political corruption.

Another thing I wish to comment on here is that the Lembaga in Seberang Perai is completely ignorant of the people's needs and hardships and they have served 600 Summon Notices to the people. Lembaga di Seberang Perai bagi Notis Saman kepada rakyat bahawa dalam enam bulan—within six months—rumah mereka akan dipecah dan bahawa di sana tidak boleh berniaga, di sini tak boleh berniaga. Di tempat itu orang ramai berniaga di sana lebih kurang 50 tahun. For 50 years they have been doing business there but today they find that they have been served summons to close down their foundry shops and tailor shops, to stop selling their fruits at their former places and to stop this and that. And do you think this will help to maintain peace, harmony and goodwill among the people? Or will it create confusion? It will create unrest among our people. I think it is the wrong thing to do. I believe that the members of the Lembaga should study the difficulties faced by the people in our districts and not just sit in their offices and get notices issued to the people.

On the other hand there are a lot of problems in Butterworth which the Lembaga should help to solve. For example, the Honourable Members from Bagan Ajam and Sungai Dua have brought up the question of drains in Sungai Puyu. These problems have been there for the last four or five years; and every time the question was brought up to the Honourable the Chief Minister, Ketua Menteri berkata tindakan akan di buat oleh Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan Seberang Perai—'akan di buat'. Tiap-tiap tahun jawapan Yang Berhormat Ketua Menteri ialah 'Tindakan itu akan dibuat'.

Another question is the rubbish scavenging disposal problems. This question has also been brought up to the Ketua Menteri four or five years ago and the answer was also '*tindakan*

akan dibuat'. So this thing can go on for a hundred, two hundred or even one thousand years—'Akan dibuat' atau 'akan datang'.

Tuan Speaker, Sir, members managing public affairs and members managing public business and public money know the problems of the public. So it is my hope that the Honourable the Chief Minister will really discuss with the Federal Government for the election of members to the Local Councils even if it is highly and strongly recommended by the Athi Nahappan Report.

Tuan Speaker, Sir, the next subject I am coming to is the Urban Centre Project. This project, for the last two years, has been a controversial subject of our State in spite of the effort by the Government to explain the project to our people. Many people still feel uncertain as to the viability of this project. Tuan Speaker, Sir, let us examine the project with an objective approach. Let us find out firstly, whether there is any need for the project in our State in the next fifteen or twenty years to come. The second question we have to approach is whether or not this project will become viable and will generate funds for the State to justify its presence. Another thing is how to raise the loan and how to repay them when the time comes, and we must especially think of the possible slump in the years to come and how are we going to pay for the \$200 million; or now that the project is going to have sixty-five storeys, it will amount to about \$300 million. Even if we can obtain the loan, how are we going to repay it?

Tuan Speaker, Sir, let us look at the question of whether we need the project. According to the latest announcement the sixty-storey tower-building is now going to be a sixty-five storey tower-building. But do we need a sixty-five storey tower-building here? According to the reply from the Honourable the Chief Minister, the rental for the houses in the Urban Centre will amount to \$1.20 per sq. ft. per month. Tuan Speaker, Sir, a shop-house normally measures 20 feet × 60 feet and it will cost \$1,440 per month. So whether or

not our people can afford a shop-house 60 feet X 20 feet at \$1,440 per month is a question we have to examine very carefully. Only the big travelling companies, big companies with special franchise and airline companies can afford that kind of premises. I don't think our ordinary people can afford that kind of rental.

Tuan Speaker, Sir, the next question is how to raise the fund. We know that the General Reserve Fund in the State stands at something like \$10 million last year. We have that much Reserve Fund only because we have not fully utilised the provision for the development projects, for example, in 1972 the authorised development expenditure provided for was \$16.514 million but the actual expenditure was only \$7.395 million, only 44% of the authorised expenditure. In 1973 the authorised development expenditure was \$21.739 million but the actual expenditure was \$10.076 million, which is less than 50%. In 1974 the authorised development expenditure was \$36.871 million but the actual expenditure was only \$9.851 million which is less than one-third. Tuan Speaker, Sir, we know our General Reserve Fund is only \$10 million. So if we were to fully implement all the development projects, I don't think we would have any General Reserve Fund left. So the money for this Urban Centre will have to come from somewhere and that somewhere, the Honourable the Chief Minister stated, will be to raise loans from private institutions.

All right, let us say that we can raise the loan for that amount, but we must also think of the possible slump in the future and how we are going to repay it. Also, the Honourable the Chief Minister, in reply to the question in this House said that this project is going to be a kind of self-generating fund-raising project. What he means is that when the first phase is completed it will, like a generator, generate money to build the second phase. And the second phase when completed will generate money for the construction of the third phase and so on and so forth. Tuan Speaker, Sir, this is far too optimistic. This can only be assumed if there will be at least 80% occupancy

in the project when the first phase is completed but to me I feel that it is too optimistic to make that assumption.

Tuan Speaker, Sir, the final question we have to consider is whether the project will bring benefit to our people or whether it will bring suffering to our people. Very simple, Sir, when the project is fully developed then a lot of people now working in that area will have to shift and not only will they lose the business that they have built there for the last fifty years, but they will also lose the goodwill money they have paid to secure the shop-houses some forty or fifty years ago. So when these people are allowed to go back to the new building when the project is completed, can they afford the new rent. So I think the Honourable the Chief Minister has to think very carefully. Not so long ago some of these people made a petition to the Government in connection with this project and to my great regret and utter dismay, the Honourable Member from Datuk Keramat made a threat to the people by saying, 'If you do not withdraw your petition you won't get anything from the Government.' Tuan Speaker, Sir, I must remind the Government . . . (*gangguan*).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal, saya harap Ahli Yang Berhormat tarik-balik perkataan 'threat'. 'Threat' itu tidak ada.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): It was a threat.

Tuan Speaker: Saya minta tarik-balik cakapan 'threat'.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): All right, I tarik-balik the word "threat". But I say that what the Honourable Member from Datuk Keramat said to the people as reported in the Press was 'if you do not withdraw your petition, you won't get anything from the Government'. And I don't know what I can call this. But I must remind the Honourable Member from Datuk Keramat and the Members of Government that Newton's Law says that if there is an action, there is a reaction. So I hope you will realise this.

Tuan Speaker, Sir, in winding up my Speech, I will only go into one or two things. The first thing is about the Indoor Stadium. Tuan Speaker, Sir, I feel that the Honourable the Chief Minister has misunderstood me. I never asked him to interfere with the affairs of the Lembaga. I myself never wish to interfere with the Lembaga's affairs as regards this Indoor Stadium. I only said that as the Lembaga now has difficulty in carrying out this Indoor Stadium Project, why not the Honourable the Chief Minister who had made a promise to the people in this House urge his own State Government to take over this project from the Lembaga? I don't think this is interference at all in the Lembaga's affairs. Tuan Speaker, Sir, the people do not need an indoor stadium worth \$3 million like the Dewan Sri Pinang. I think they only need an indoor stadium worth something like \$500,000—something like the Han Chiang School's indoor stadium, perhaps a little bit bigger. And I don't think there is any difficulty if the Government is sincere and honest in saying that they want to help the people. I think the State Government should examine into the taking over of this project and trying to implement it.

Another thing is that there was some misunderstanding yesterday as regards the Textbook Aid and I feel that the Honourable the Chief Minister is either using his usual twisting tactics or is purposely twisting it or that he really cannot understand what I said. I said that if the State Government by law can provide \$130,000 last year for this Textbook Aid, why not this year provide the same amount even if the Federal Government wanted to take over this project. The Federal Government on one hand can provide a certain sum of money for the Textbook Aid. We can also provide some money to match the Federal Government on this Textbook Aid to help the poor needy students. And I do not mean to say what the Honourable the Chief Minister has twisted and twisted to come out with something else quite different and that he does not understand and further saying that I am the *bodoh* to be sent in a boat to Tonga but . . . (*gangguan*).

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, a point of clarification. Saya minta izin: What I said in regard to Tonga was that the word '*bodoh*' I learnt in Tonga means 'very clever' or 'a genius' (*ketawa*) and that is why the Honourable Member from Bagan Jermal is a Tonga *bodoh*. It is a compliment.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I gave way like a gentleman. I hope that afterwards you will give way for my clarification when you are replying to my question. You see, we are in this country and we learn our language. We know what it means in this country, and we are not in Tonga; I don't think we should speak in Tonga here at all.

Tuan Speaker, Sir, another problem here which I have found very difficult to solve is the classification of roads. There are State roads, there are Council roads, there are Federal roads. And people are always confused about the roads. So I hope that the State Planning and Development Control Department could take over all the roads and try to divide the roads belonging to the Council, roads belonging to the State and roads belonging to the Federal Government. In this case then if there is any trouble on any road, we can report to the State Planning and Development Control Department and need not go round and round the world in order to get the small potholes in the roads repaired.

Tuan Speaker, Sir, I have wound up my Speech. There are many more but I don't want to waste the time of the House but I am very anxious to hear the reply from the Honourable the Chief Minister. But I must remember that when he says something, I have to twist it another way round in order to understand the terms he learnt from the Tonga King. (*ketawa*).

Ahli Kawasan Bukit Mertajam (Encik Oh Teik Aun): Tuan Speaker, Sir, saya ingin bercakap atas Ucapan Tuan Yang Terutama Gabenor Pulau Pinang kepada Dewan ini. Tuan Speaker, dengan izin: On behalf of . . . (*gangguan*).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, sebelum bercakap dalam bahasa Inggeris, cubalah cakap bahasa Kebangsaan sedikit. Sebelum saya benar-benar cakap bahasa Inggeris cubalah cakap bahasa Kebangsaan terlebih dahulu.

Ahli Kawasan Bukit Mertajam (Encik Oh Teik Aun): Bagi pihak Parti D.A.P. saya ingin mengalu-alukan Tuan Yang Terutama Gabenor baru Tan Sri Sardon bin Haji Jubir ke Pulau Pinang dan saya mengucapkan tahniah kepada Tuan Yang Terutama atas perlantikannya sebagai Gabenor baru Negeri ini.

Tuan Speaker, Sir, dengan izin:

The Governorship in Penang has always carried with it a very heavy responsibility and I wish His Excellency every success in performing his duties as Governor of Penang. I also take this opportunity, Tuan Speaker, Sir, to assure His Excellency that we, the D.A.P., will be a responsible Opposition Party in this House and we shall always give constructive criticisms to the Governor on the Government's actions and above all, the shortcomings of the Government. I hope that the Government on their part will not be too proud to listen to our constructive criticisms and appeals.

Tuan Speaker, Sir, I regret that His Excellency, in His Gracious Speech did not touch on the Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Probably, Tuan Speaker, Sir, those who advised His Excellency in His Gracious Speech did not realise the many problems faced by the Lembaga especially in Seberang Perai. Tuan Speaker, Sir, sejak penubuhan L.P.K.T. dalam bulan Julai tahun lalu, penduduk-penduduk Seberang Perai telah mengalami banyak kesulitan. Se'ah saya kesulitan-kesulitan dapat dielakkan dengan senang sekiranya L.P.K.T. bertimbangrasa dan cuba memahami kesusahan rakyat di kawasan tersebut. Yang penting sekali, Tuan Speaker, pihak L.P.K.T. sebolehnya mengurangkan red tape yang memakan masa dan membazirkan wang rakyat. Dalam Sidang Pertama Yang Amat Berhormat telah merayu kepada

saya supaya memberi peluang kepada L.P.K.T. untuk membuktikan kecekapan pentadbirannya. Tetapi, Tuan Speaker, tempoh enam bulan telah berlalu dan kita belum nampak hasil pentadbiran L.P.K.T. Sebaliknya, kelemahan pentadbiran telah menyulitkan rakyat di Seberang Perai. Memandangkan kekacauan di Dewan ini, saya hendak menarik perhatian Yang Amat Berhormat berkenaan dengan ketidakadilan, ketidakcekapan dan pentadbiran yang kucar-kacir pihak L.P.K.T. di Seberang Perai.

Tuan Speaker, dengan izin: A recent survey by Universiti Sains students had revealed that there are nearly 7,000 unnumbered houses in the whole of Seberang Perai, of which 2,500 are in Bukit Mertajam alone. Now, these 7,000 unnumbered houses house nearly 50,000 people, mostly in the rural areas. These people are deprived of rural development projects because their houses have no number plates; and it is definitely through no fault of theirs.

Tuan Speaker, we must remember that these houses were erected before 1971; that is, before the implementation of the Building Control Area covering the whole State of Penang which came into force only in April, 1971, introduced by the then Gerakan Government. And we also have to bear in mind, Tuan Speaker, that when these houses were built they complied with the basic requirements—that is, they were constructed 132 feet from the main road, and were outside the Building Control Area. Now, in order to share the fruits of development they apply for number plates. Tetapi Tuan Speaker, malangnya mereka diberitahu yang mereka mestilah memenuhi syarat-syarat lain sebelum nombor rumah boleh diberi kepada mereka. Antara syarat-syarat lain ialah tuan-tuan rumah dikehendaki mengisikan dua keping borang dan juga mesti mendapat persetujuan tuan tanah termasuk juga tandatangan saksi. Di samping itu, kedua-dua keping borang itu mestilah dihantar bersama-sama dengan empat keping gambar yang menunjukkan empat penjuru atau arah berlainan

rumah yang berkenaan. Tuan Speaker, this is a very stringent requirement by the L.P.K.T.; and it is a strain on the purses of these people who are also mostly from the lower-income group.

Tuan Speaker, kita sedia maklum bahawa penghuni-penghuni tersebut adalah dari golongan yang berpendapatan rendah. Oleh sebab syarat-syarat yang keras, kebanyakan permohonan telah ditolak. Akibatnya penghuni-penghuni itu telah tersingkir dari menggecap kemudahan-kemudahan asasi seperti bekalan kuasa elektrik, projek-projek pembangunan dan sebagainya.

Tuan Speaker, untuk mendapat kebenaran daripada tuan tanah untuk membina rumah bukan senang didapati, kerana kadang-kadang tuan tanah tidak mahu bekerjasama dengan tuan rumah itu dan kadang-kadang tuan tanah telah meninggal dunia. Tuan Speaker, saya suka menegaskan dalam perkara ini Kerajaan Negeri sangatlah tidak adil kerana Undang-undang Pengawalan Bangunan telah diluluskan pada tahun 1971 oleh Kerajaan Gerakan dan sekarang baru dikuatkuasakan. *It is what I call a transgression of law and natural justice as the law has been passed with retrospective effect; and passed to punish people who have built houses before the law was passed.* Dan juga perbuatan ini tentulah tidak selaras dengan Dasar Ekonomi Baru kerana tujuan utama Dasar Ekonomi Baru ialah membasmikan kemiskinan terutama sekali kemiskinan di luar bandar. Kalau L.P.K.T. buat kerja macam ini, bagaimana orang-orang dan penduduk-penduduk di luar bandar boleh menjadi *progressive*?

Tuan Speaker, saya minta pihak Kerajaan Negeri dengan sepenuh ikhlas memberi nombor rumah kepada penghuni-penghuni tersebut dengan segera. Seperkara lagi, rumah-rumah itu telah dibina sebelum Undang-undang Pengawalan Bangunan berjalan kuatkuasa mulai 29hb April, 1971. Sekiranya Kerajaan Negeri betul-betul jujur hendak membantu penduduk-penduduk di luar bandar, permohonan mereka wajarlah diluluskan.

Tuan Speaker, memadailah dipercayakan tentang rumah-rumah tanpa nombor dan sekarang saya beralih kepada tajuk mengenai bangunan-bangunan baru. Pemaju-pemaju rumah dan tuan-tuan rumah masing-masing sedang menghadapi kesulitan-kesulitan serta halangan-halangan *red tape* yang dikenakan oleh pihak L.P.K.T. Seberang Perai. Satu perkara ganjil telah berlaku. Di sebelah tangan kiri pihak *Governments* telah menggagalkan pembangunan di sektor swasta, di sebelah tangan kanan secara sedar atau tidak sedar telah menyekat pembangunan di Negeri ini. Contohnya bila seorang pemaju rumah menghantarkan pelan-pelan rumah kepada Pihak Berkuasa untuk mendapatkan kelulusan, ia terpaksa ternanti-nanti sehingga 6 bulan atau setahun baru pelan-pelannya dapat diluluskan. Sekiranya pemaju rumah hendak meminda sedikit pelan-pelan asal, kelulusan dari pihak L.P.K.T. bukan mudah didapati. Sebabnya pihak L.P.K.T. mengambil tidak kurang daripada 2 atau 3 bulan untuk menimbang dan akhirnya meluluskan pindaan-pindaan pelan kecil ini. Sekiranya kerja membina diteruskan sebelum mendapat kelulusan daripada pihak L.P.K.T., denda akan dikenakan.

Tuan Speaker, apakah pihak pemaju rumah patut buat jika tidak meneruskan kerjanya? Mereka lebih rela membayar denda yang dikenakan oleh L.P.K.T. daripada ternanti-nanti L.P.K.T. meluluskan pindaan pelan dalam masa yang panjang. Kepada pemaju rumah, masa bererti wang kerana pekerja-pekerja mesti dibayar tiap-tiap hari. Walaupun pekerja-pekerja itu berhenti bekerja buat sementara waktu, perkara yang lucu terjadi pula sebab denda itu terpaksa dijelaskan di bandar Butterworth, sebenarnya kesalahan dilakukan di bandar Bukit Mertajam atau di bandar Nibong Tebal.

Tuan Speaker, sekarang sampailah saya kepada satu perkara permohonan sijil pendudukan rumah baru atau *Occupation Certificate* untuk rumah-rumah yang berkenaan. Saya difahamkan setengah-setengah rumah baru yang telah siap dibina terpaksa menunggu sekurang-kurangnya sebulan sebelum pihak L.P.K.T. boleh menimbang per-

mohonan mereka, dan lagi 2 minggu dikehendaki sebelum sijil pendudukan rumah dapat dikeluarkan kalau boleh dikeluarkan. Jumlah masa yang saya sebutkan adalah berdasarkan kepada lawatan-lawatan yang dibuat oleh pemaju-pemaju rumah dan tuan-tuan rumah baru masing-masing. Mereka datang dari seluruh Seberang Perai dan terpaksa menanti Pegawai-pegawai L.P.K.T. di Seberang Perai supaya meluluskan permohonan-permohonan mereka. Kejadian luar biasa itu tidak terjadi sebelum penubuhan L.P.K.T. Tuan Speaker, saya fikir tanpa L.P.K.T. orang ramai tidak payah menunggu serta mengalami berbagai-bagai kesulitan dan *red tape*.

Saya hendak menarik perhatian pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang berhubung dengan cukai pintu atau *assessment* rumah yang dikenakan dengan sewenang-wenang oleh pihak L.P.K.T., Seberang Perai. Tuan Speaker, saya gunakan perkataan sewenang-wenang sebab sebaik sahaja cukai itu dikenakan kepada sesebuah rumah, tidak gunalah bagi tuan rumah berkenaan membuat rayuan atau bantahan. Sebab Pengerusi L.P.K.T. tidak akan berganjak daripada keputusan yang telah dibuatnya. Tuan Speaker, saya ingin menjelaskan bahawa cukai pintu dalam kawasan Seberang Perai adalah salah satu yang tertinggi sekali di seluruh Malaysia, barangkali kecuali Kuala Lumpur. Memangnya cukai pintu di Seberang Perai lebih tinggi daripada kebanyakan bandar besar seperti Ipoh. Jarang sekali terdapat cukai pintu yang kurang daripada \$200 sekarang akan tetapi taksiran itu tidak wujud sebelum L.P.K.T.

Pada masa penubuhan L.P.K.T. tidak pernah langsung kita dengar taksiran lebih daripada \$200 setahun. Dengan perkara ini saya ingat inflasi pun telah disebabkan oleh pihak Kerajaan kita. Sebelum L.P.K.T. ditubuhkan tidak siapa pun pernah membuat bantahan terhadap taksiran cukai pintu yang melambung tinggi. Hanya sebulan lalu saya pernah membela seorang pelanggan oleh sebab merayu terhadap taksiran cukai pintu yang melampau itu di Pejabat Daerah Bukit Mertajam. Tetapi saya amat terperanjat sebab saya mendapati sejumlah 150 kes telah ditetap-

kan berkenaan dengan taksiran cukai pintu masih belum selesai. Sekumpulan besar hadir di Jabatan berkenaan, mereka berasa hendak mengetahui rayuan mereka. Tuan-tuan rumah itu terdiri dari berbagai kaum, ada yang datang dari kaum atasan, ada yang datang dari kaum pertengahan dan ada yang juga datang dari kaum bawahan. Mereka terpaksa berdiri sepanjang waktu pagi kerana tempat duduk tidak cukup di Pejabat Daerah. Mereka tidak pergi bekerja dan ada yang terpaksa mengambil cuti kerana hendak mengetahui keputusan rayuan masing-masing.

Kes pelanggan saya telah ditetapkan pada pukul 12.00 tengahari tetapi terpaksa ditunda hingga 1.00 petang. Kesemua kesulitan itu timbul dengan tidak ada alasan dan kadar cukai pintu dikenakan secara membabi buta oleh pihak L.P.K.T. Tegasnya tuan rumah berhak merayu kepada pihak Mahkamah untuk mendapat keadilan mereka akan tetapi beberapa ramai antara mereka ada masa, kalau ada masa pun tidak mempunyai duit atau wang untuk berbuat demikian.

Tuan Speaker, tidak ada dasar bagi pihak L.P.K.T. untuk mengenakan taksiran cukai pintu sekarang. L.P.K.T. telah mengambil kakitangan yang kurang cekap dan tidak berkelayakan untuk menaksirkan nilai sesebuah rumah dan taksiran L.P.K.T. semata-mata berpandukan kepada dasar yang kita panggil *open market rental valuation*. Pendek kata, nilai sesebuah rumah ditaksirkan mengikut sesuka hati seseorang Pegawai *at his whims and fancies*. Saya suka memberi satu contoh: Kata-lah si (a) dan si (b) masing-masing membeli sebuah rumah di dalam kawasan yang sama. Rumah si (a) seharga dengan rumah si (b) dan rumah si (a) siap dibina pada lewat tahun 1972 dan rumah si (b) siap dibina pada awal tahun 1973. Perbezannya ialah 3, 4 atau lebih 6 bulan sahaja. Di sini timbul perkara yang pelik; si (a) membayar taksiran cukai pintunya sebanyak \$170 sahaja; tetapi rumah si (b) terpaksa membayar taksiran cukai pintunya hampir tiga kali ganda iaitu hampir \$460. This is a very classic case of inequitable assessment. Tuan Speaker,

and it is a leading example throughout Province Wellesley. I do not exaggerate. Siapakah harus disalahkan Tuan Speaker? Kejadian yang diterawakan dan menjadi buah mulut orangramai sering berlaku di Seberang Perai. Pertamanya mengapa mengenakan kadar cukai pintu yang begitu tinggi? Prinsip Majlis Tempatan ialah setiap ringgit yang dikutip mestilah disalurkan balik untuk membawakan kemudahan-kemudahan perkhidmatan yang memuaskan termasuk cukai kemajuan bagi orangramai, terutama sekali orangramai di luar bandar. Namun dengan mengenakan kadar cukai pintu yang begitu tinggi, saya masih belum menyaksikan dengan mata kepala sendiri sebarang kemajuan yang berbentuk perkhidmatan-perkhidmatan yang lebih baik atau kemudahan-kemudahan yang lebih lengkap dilaksanakan oleh L.P.K.T. di Seberang Perai.

Tuan Speaker, saya berpendapat bahawa perlantikan seramai 25 orang dalam Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan Seberang Perai adalah semata-mata membazirkan wang rakyat. Wang yang dikutip dari rakyat telah disia-siakan dengan membeli kereta Mercedes yang besar dan baru bagi Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Setiap ahli Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan telah dibayar elaun sebanyak \$300 setiap bulan, tidak termasuk hak-hak istimewa seperti talipon percuma dan lain-lain. Dan lebih-lebih lagi seringkali mengadakan jamuan ringan dan juga majlis makan tengahari. Saya difahamkan ahli-ahli Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan di Seberang Perai sedang berura-ura hendak membua' lawatan ke Singapura dalam sedikit hari lagi. Tuan Speaker, kalau perkara ini benar, saya suka merayu kepada Yang Amat Berhormat supaya menghalang lawatan itu dan seterusnya mem-berhentikan perbuatan membazirkan wang rakyat itu.

Tuan Speaker, saya masih ingin menyentuh taksiran cukai pintu dengan lebih mendalam sedikit. Menurut Undang-undang Municipal rumah-rumah yang diduduki oleh tuan rumah sendiri adalah diberikan *discount* atau *rebate* sebanyak 50%. Praktis ini dijalankan di Pulau Pinang tetapi tidak diamalkan

di Seberang Perai. Pengerusi Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan telah memberitahu saya bahawa beliau enggan menguatkuasakan Undang-undang Municipal itu berkenaan perkara ini di Seberang Perai sebab langkah ini akan mengurangkan kutipan cukai pintu bagi pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Betulkah Tuan Speaker, saya tanya? Tuan Speaker, Undang-undang Municipal, kalau saya fahamkan telah ditetapkan bertujuan meliputi seluruh Negeri Pulau Pinang dan sekiranya Pulau Pinang menguatkuasakan undang-undang tersebut, tidak ada sebab mengapa undang-undang yang sama tidak boleh dikuatkuasakan oleh pihak Lembaga Kerajaan Tempatan di Seberang Perai.

Tuan Speaker, sekarang saya hendak beralih sedikit kepada kesusahan penghidupan penjaja-penjaja di Seberang Perai. Kita sedia maklum bahawa penjaja sedang menghadapi kesulitan dari pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan Seberang Perai. Lesen-lesen amat susah hendak diminta. Sebagaimana yang kita mengetahui taraf hidup semakin tinggi, rakyat sedang menghadapi kesulitan inflasi dan pemberhentian pekerja selalu berlaku dalam Negeri Pulau Pinang. Mengapa tidak berikan lesen-lesen kepada mereka yang hanya cuba mencari kehidupan yang halal? Tuan Speaker, they too have to make an honest living. Is it so wrong for them to hawk by the roadside? Even then, Tuan Speaker, those who have licences that expire at the end of the year do not have their licences renewed automatically. Before a renewal can be approved all sorts of stringent conditions must be adhered to by the hawkers. Tuan Speaker, sekarang saya nampak rakyat yang hendak mencari makan dengan cara halal sebagai penjaja seringkali diberkas oleh polis dan dihadapkan ke Mahkamah oleh pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan, jadi penjaja-penjaja itu dihukum dengan berat. Macam Ahli Yang Berhormat Kawasan Bagan Jermal telah kata tadi dalam enam bulan 600 kes telah dibuat di hadapan Mahkamah di Seberang Perai. Mampukah mereka menjelaskan denda itu tanpa menambab bebanan hidup mereka?

Tuan Speaker, saya suka berkata sedikit di atas perkara nyamuk. Baru-baru ini pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan di Seberang Perai telah melancarkan satu kempen untuk menghapuskan deman denggi di kawasan Seberang Perai. Perbuatan ini hanya membesarkan perkara yang tidak pada tempatnya—just like making a mountain out of a molehill. Saya bersetuju banyak nyamuk membiak di seluruh Pulau Pinang amnya dan di kawasan Seberang Perai khususnya. Kejadian itu disebabkan oleh kecuaiian dan sikap acuh tak acuh oleh pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan dalam menghadapi masalah ini. Saya pernah beberapa kali meminta pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan membekalkan tong-tong sampah. Permintaan saya telah diketepikan. Sebenarnya kebanyakan tuan-tuan rumah terpaksa membeli tong tong sampah sendiri. Sampah-sarap dikutip oleh tukang sampah dari rumah ke rumah dan kemudian sampah-sarap itu dibuangkan di satu tempat yang terbuka yang terdapat dekat dengan kawasan perumahan. Sampah-sarap itu akan dikutip oleh lori sampah tetapi Tuan Speaker, sekiranya lori sampah itu tidak muncul khususnya pada hujung minggu, kawasan perumahan itu akan berbau busuk. Saya pernah menyampaikan keadaan itu kepada pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan beberapa kali tetapi rayuan saya tidak mendapat sebarang jawapan. Mengapa membazirkan banyak wang dan membuang banyak masa untuk merancang satu kempen yang sebenarnya dapat diketahui, sebab pokoknya berhubung dengan tempat nyamuk membiak? Mengapa pula diheboh-hebohkan dengan membakar *effigy* nyamuk *Aedes*. Tuan Speaker, saya bercadang lebih baik kita membakar patung Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan dan mengubahkannya dengan sertamerta.

Mengapa disebut-sebutkan tentang penubuhan Mahkamah Khas untuk mengadili kes-kes rumah haram dan mendakwa penjaja-penjaja yang tidak mempunyai lesen? Lebih baik Tuan Speaker, kita menubuh sebuah Mahkamah Khas untuk membicarakan praktis salah serta pentadbiran silap

dan lemah pihak Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Kita sedia maklum Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan terdiri dari anggota-anggota yang tidak dipilih oleh rakyat. Oleh yang demikian, mereka tidak seharusnya bertanggungjawab terhadap kebahagian rakyat, kecuali kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Lebih-lebih lagi anggota-anggota Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan terdiri dari penyokong-penyokong parti tertentu dan beberapa orang penaung parti itu. Prinsip pokok Kerajaan Tempatan telah lenyap kalau ahli-ahlinya dilantik dan bukan dipilih oleh rakyat, as recommended in the Athi Nahappan Report. Walaubagaimanapun Tuan Speaker, ahli-ahli Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan mestilah terdiri dari wakil-wakil rakyat. Setakat ini pihak suratkhbar pun diharamkan mengahaziri mesyuarat Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Sepatutnya Tuan Speaker, mesyuarat Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan hendaklah terbuka kepada orangramai termasuk pihak suratkhbar. I am sure the Honourable Member from Ayer Itam will agree with me on this point. Tuan Speaker, kesimpulannya, wujudnya Majlis Tempatan yang dipilih oleh rakyat adalah perlu. Oleh sebab itu, saya berharap Kerajaan Negeri akan menghapuskan sistem Majlis Tempatan sekarang dan mengadakan satu pilihanraya untuk menubuhkan sebuah Majlis Tempatan yang lebih sempurna.

Tuan Speaker, saya ingat sekarang saya hendak bercakap sedikit di atas perkara Majlis Tindakan Daerah sebab banyak telah saya katakan tentang Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan. Jawatankuasa Tindakan Daerah itu adalah satu saluran yang sangat berguna kerana ia mengwujudkan satu dailog di antara rakyat dan wakil rakyat dan pihak Kerajaan. Acapkali saya dapati banyak perbincangan dan taklimat berlangsung dalam Jawatankuasa Tindakan Daerah tetapi langkah-langkah berkesan jarang-jarang diambil. Saya minta Yang Amat Berhormat Ketua Menteri mengarahkan semua Ketua-ketua Jabatan Kerajaan wajib mengahaziri diri dalam setiap mesyuarat Jawatankuasa Tindakan

Daerah dan tidak boleh semata-mata hantar wakil-wakilnya. This is in line with the call by the Honourable Prime Minister who after May 13th has formed this District Action Committee and he has directed that all heads of departments should attend meetings and not just send their representatives, so that action can be taken on the spot. If representatives are sent they have to report back to their heads and the heads will have to send them back after making the decisions. Time is wasted. Tuan Speaker, as I have said, a lot of decisions have been made but no action taken sometimes for the simple reason that the department concerned is short of funds. As such, I call on the Government to set aside a special fund for each District Action Committee throughout the State so that decisions taken on small projects can be implemented without delay.

Tuan Speaker: Yang Berhormat saya tumpang bertanya, panjangkah lagi?

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Saya ingat saya boleh habis dalam sepuluh minit.

Tuan Speaker: Sepuluh minit?

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Ya.

Tuan Speaker: Terimakasih. Tolong bagi pendik sedikit.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Baik. Tuan Speaker, banyak perkara telah dicakapkan di atas perkara rumah-rumah murah di Negeri kita. Saya ada sedikit hendak bercakap juga. Setakat ini masih terdapat kekurangan rumah murah di seluruh Pulau Pinang amnya dan kawasan Seberang Perai khususnya. Saya pernah menimbulkan perkara ini dalam persidangan pertama di Dewan ini tetapi sejak masa itu Kerajaan Negeri masih belum memulakan sebarang projek untuk mendirikan rumah-rumah murah. Rumah-rumah yang didirikan oleh pihak P.D.C. di kawasan Bayan Lepas dan Bagan Serai tidak boleh dianggap sebagai projek rumah murah. Harganya melampaui \$20,000 bagi sebuah rumah, yang kaum pertengahan juga tidak mampu mem-

beli rumah-rumah tersebut, dan jauh sekali bagi kaum dari bawahan. Perkara ini telah menimbulkan perasaan sangsi dalam kepala setiap rakyat jika pihak P.D.C. melibatkan diri dalam projek itu untuk mencari keuntungan. Oleh kerana keadaan mendesak, saya meminta pihak Kerajaan Negeri benar-benar menumpukan perhatian kepada membina projek rumah-rumah dalam ertikata yang sebenarnya supaya dapat mengatasi kesulitan yang dihadapi oleh kaum bawahan dalam Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, saya difahamkan ramai pemohon-pemohon untuk meminta rumah-rumah yang murah didirikan di kawasan tersebut tadi telah menarik balik permohonan mereka kerana harga tidak realistik dan sangat tinggi. Dan juga pinjaman wang mereka tidak dapat diluluskan.

Tuan Speaker, sekali disebutkan tidak ada sebarang projek pembangunan terdapat di kawasan Seberang Perai amnya dan daerah Bukit Mertajam khasnya walaupun kami adalah sebahagian dari Negeri Pulau Pinang. Jalan-jalan raya di Seberang Perai buruk dan menyedihkan. Permukaan jalan berlobang-lobang dan lekak-lekuk. Permukaan jalanraya yang telah digali tidak ditimbus balik selama beberapa bulan dan keadaan ini boleh menyulitkan pengguna-pengguna jalan. For example, near Jalan Stowell dan Jalan Megat Harun, di mana Tuan Speaker tinggal, the Telecoms has been digging up the road for four to six months and nothing has been done to resurface the road. The Telecoms says that the responsibility is with the J.K.R. and J.K.R. says that it is the responsibility of the Telecoms or the contractors. So there we have a situation where they kick the ball, play football, pass the ball. And in the meantime who are the victims? The public are the victims because accidents will happen. Is this the situation the Government is going to allow to prevail?

Tuan Speaker, saya berpendapat Ketua Menteri kita adalah seorang Menteri yang menghabiskan banyak masa dalam melancang ke luar Malaysia. Sejak pilihanraya yang lalu Yang Amat Berhormat telah dua kali membuat lawatan ke Negeri Australia.

Lawatan yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat baru-baru ini ke Adelaide termasuk rombongan yang terdiri dari lebih 166 orang adalah semata-mata membazirkan wang rakyat. Apakah faedah yang kita peroleh? Tuan Speaker, kini kita menghadapi masalah-masalah inflasi. Wang yang dihabiskan dalam lawatan itu adalah lebih berfaedah jika digunakan untuk melaksanakan projek-projek pembangunan. Lebih-lebih lagi orang-orang yang tidak bersangkutpaut dengan Minggu Pulau Pinang juga turut serta. Saya ingin mendesak pihak Kerajaan Negeri janganlah membuat lawatan yang tidak perlu supaya wang rakyat tidak akan dibazirkan selanjutnya.

Tuan Speaker, bangunan Mahkamah yang terletak di daerah Bukit Mertajam adalah sebuah bangunan yang uzur sekali diseluruh Negara. Saya difahamkan Kementerian berkenaan telah memperuntukkan wang bagi membina bangunan Mahkamah baru, tetapi projek ini tidak dapat dilaksanakan kerana tapak tanah Kerajaan Negeri tidak dapat. Saya merayu kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri mencari sekeping tanah untuk membina sebuah Mahkamah yang baru di Seberang Perai dan di Bukit Mertajam. Tuan Speaker, pada hal ini saya ingin meminta pihak Kerajaan Negeri menyemak semula senarai nama orang-orang yang dilantik sebagai Penasihat menurut Undang-undang Mahkamah Belia Belasan Tahun. That is under the Juvenile Court Ordinance, 1947. Tuan Speaker, dengan izin: I have seen that the same people have been serving on the Panel under the Juvenile Court Ordinance. These people must be so fed up that they don't even attend Court when called upon to do so. So I suggest, Tuan Speaker, that the Government look into this problem, and that the Juvenile Court Ordinance be amended so that the people who serve on the Panel under the Juvenile Court Ordinance may be paid an allowance when they attend Court as advisers.

Tuan Speaker, Ahli-ahli Berkuasa Air hendaklah mengandungi penduduk-penduduk dari Seberang Perai. Nyatalah dalam perkara ini pihak Kerajaan

Negeri telah berpihak kepada penghuni-penghuni Pulau Pinang dan membezakan rakyat Seberang Perai. Di samping itu, saya ingin meminta pihak berkuasa memasang paip-paip air berdiri di tepi jalan khususnya bagi penduduk-penduduk di luar bandar.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, ada panjang lagikah?

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Lagi 5 minit.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.45 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.35 petang.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Tuan Speaker, dengan izin. I was under the topic of Penang Water Authority. Tuan Speaker, tandas-tandas umum dalam Negeri ini sangat kotor sekali dan berbau hancing. Keadaan itu tidak dihiraukan oleh pihak yang berkenaan. Ada setengah-setengahnya tidak sesuai langsung untuk digunakan oleh orangramai.

Tuan Speaker, saya telah difahamkan iaitu beberapa tempat dalam Mukim 6, 7, 9, 11, 13, 14, 15 dan satu lot dalam Mukim 16 di kawasan Daerah Bukit Mertajam telah dimasukkan ke kawasan pengawalan taliair semenjak tahun 1974. Walaupun perkara ini telah diumumkan dalam Surat-khabar Kerajaan pada tahun 1974, tetapi ianya tidak diketahui oleh orangramai, terutama sekali tuan-tuan tanah tersebut. Tiba-tiba mereka mendapat tahu bahawa mereka dikehendaki membayar cukai parit bagi tahun yang lalu. Selain dari itu pula, mereka juga membayar cukai tanah atau *quit rent*, lebih-lebih lagi setiap tahun tuan tanah dikenakan denda oleh kerana mereka tidak menjelaskan cukai parit bagi tahun yang lalu. Perbuatan ini adalah sangat tidak adil. Sebab yang pertama ialah tuan-tuan tanah tidak tahu yang tanah-tanah mereka telah dimasukkan ke kawasan pengawalan taliair; dan yang kedua, mereka dihukum atas kesalahan yang mereka tidak pernah lakukan. Saya menggesa

pihak Kerajaan Negeri supaya mengarahkan Jabatan yang berkenaan memulangkan wang denda kepada tuan-tuan tanah yang telah didenda dan juga meninjau pendapat tuan-tuan tanah samada tanah-tanah mereka hendak dimasukkan ke kawasan pengawalan taliair atau tidak. Kita tidak boleh semata-mata merampas hak asasi mereka.

Tuan Speaker, setakat ini pentadbiran mengenai Jabatan *Registry of Deeds*, Pulau Pinang, masih belum diperbaiki lagi. Suatu pindamilik mengambil masa lebih-kurang 6 bulan sebelum didaftarkan. Ini adalah kerana kekurangan kakitangan dalam Jabatan berkenaan. Pembayaran pendaftaran telah dinaikkan.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bukit Mertajam, kelmarin dalam soal jawab kita sudah banyak berbincang perkara ini. Saya ingat kita tidak payah bawa pula perkara ini sekali lagi.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Tuan Speaker, saya ingat kita belum lagi berbincang mengenai ini.

Tuan Speaker: Dalam masa soal jawab kelmarinpun ada.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Itu Pejabat Hakmilik Tanah. Ini *Registry of Deeds*—tidak serupa. Ini adalah kerana kekurangan kakitangan dalam Jabatan berkenaan. Bayaran pendaftaran telah dinaikkan lebih daripada 10%. Oleh hal yang demikian, lebih banyak kakitangan baru mesti diambil supaya kerja yang terbengkalai dapat diselesaikan.

Tuan Speaker, dengan izin. The queues at both ends of the ferry terminus are becoming a nightmare to the public. Work on the new terminus should be speeded up.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bukit Mertajam, itu adalah tanggungan P.P.C. Saya ingat tidak payah dibawa perkara ini oleh kerana ianya tidak bersangkutan dengan Kerajaan. Ianya di bawah P.P.C. Saya tidak benarkan perkara itu.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Boleh, Tuan Speaker, saya tidak mahu cakap itu lagi.

Tuan Speaker, pihak Kerajaan Negeri masih belum mengambil langkah-langkah yang wajar untuk membuka tanah-tanah baru atau berikhtiar mencari tanah-tanah yang sesuai supaya rakyat Negeri ini dapat menceburkan diri dalam rancangan Buku Hijau. Perdana Menteri kita pernah menyatakan bahawa setiap rakyat hendaklah berusaha sedaya-upaya dengan melibatkan diri dalam projek Buku Hijau. Tuan Speaker, sekiranya pihak Kerajaan Negeri sungguh-sungguh mahukan Negeri ini menjayakan rancangan Buku Hijau, Kerajaan Negeri mestilah meluluskan permohonan orang-orang yang meminta tanah dengan segera khasnya daripada penduduk-penduduk di luar bandar.

Tuan Speaker, dengan izin. I wish to say something on tourism. It has been brought to my notice, Tuan Speaker, that certain tour organisations have employed foreigners to be tourist guides to take tourists around Penang. Surely Penang can have people who are qualified, who are better-versed on the places of attraction in Penang. It has been brought to my notice that tourist guides from Thailand and Germany are employed by certain tourist organisations in Penang. This, I feel, is very wrong, Tuan Speaker.

Sir, as has been brought up earlier by Yang Berhormat dari Kawasan Bagan Jermal, I think, a certain Exco Member had threatened the people in the Chinese Press for petitioning against the Government in the Urban Centre. If this is true, I regret it very much as this comes from a Member of the Government whom I consider to be a very responsible person.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Experienced member.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Can I clarify?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): You will have a chance to reply afterwards.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Datuk Speaker, saya mengucapkan ribuan terimakasih kerana memberi peluang kepada saya menjawab masaalah ini.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Jawapan atau Clarification?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Clarification.

Ahli Kawasan Sungei Bakap (Encik S. P. Chelliah): Ulasalah. You busy-body tak usahlah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Keterangan. Saya minta izin.

You see, unfortunately I cannot be responsible for what is captioned in the papers. Anyway, I have already made a clarification and if Honourable Members on the opposite side of the House were to read the clarification, they should know and should not take this as an issue of something obviously miscarried by the Press.

Tuan Speaker: Baiklah, saya tidak benarkan disebut perkara itu lagi.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): What I am trying to say, Tuan Speaker, is that the petition is nothing. Even any member of the public can petition against the Assembly under the Standing Order; the public has got the basic right to petition the Government. And in this connection, Tuan Speaker, I call upon the Government to treat the people living in the Urban Centre with more fairness. If they have a complaint, at least listen to their complaint; and, for those who have accepted the Government's offer to move out of the area, as the said land is acquired by the Government for the Urban Centre project, then fair compensation should be given to them.

Tuan Speaker, I have one more topic, that is re Bagan Serai, Seberang Perai. I must say that the whole project and the whole idea is a failure. If I am not mistaken, the land was acquired for some \$8 million by the Government; and the manner and the speed by which

the land was acquired for this purpose is even criticised by the Auditor-General in his Annual Report. The Government has talked of transferring district hospitals, court houses and other statutory bodies to the area but to date nothing has happened. Even the so-called low-cost houses built in that area are a failure. And industrial-wise, to date, according to the Honourable the Chief Minister's own admission, there is only one factory operating in the said area. In short, Mr Speaker, I feel that the \$8 million has been wasted on this project. In the circumstances, Tuan Speaker, in view of the shortcoming of the Government in its administration I regret I cannot support this motion. Terimakasih.

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah): Datuk Yang Dipertua, saya mengucapkan setinggi-tinggi terimakasih kepada Tuan Yang Terutama Gabnor di atas ucapannya. Beliau telah berucap perkara-perkara berkenaan dengan kerjasama di antara Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri. Beliau juga telah menyebut tentang keamanan dan keselamatan di Negeri kita, rancangan Buku Hijau, perkara berkenaan kerjasama di antara negeri-negeri yang berdekatan yang mana kerjasama ini sangatlah penting kerana ini akan mengurangkan perbelanjaan pentadbiran dan juga membawa pengetahuan terutama sekali kepada Negeri, dan juga rancangan-rancangan yang terbaik sekali akan dimulakan.

Tuan Yang Terutama Gabnor juga telah menyebut tentang dasar-dasar Kerajaan berkenaan dengan *rural industrialisation* dan *rural urbanisation*. Kerajaan Negeri hendaklah dipuji di atas kemajuan yang dijalankan di Bagan Serai dan Bayan Lepas. Tetapi saya juga meminta Kerajaan Negeri membaiki keadaan di kampung-kampung dan bandar-bandar yang sedia ada.

Saya suka menyebut bahawa di kampung Bagan Dalam, Kampung Perlis dan Kampung Musang, yang mana terkandung dalam kawasan Butterworth, iaitu sebahagian darinya adalah kawasan luar bandar dalam kawasan bandar, keadaan kesihatan di kampung-kam-

pung itu adalah tidak memuaskan hati. Banyak kerja boleh dibuat untuk memperbaiki keadaan di kampung-kampung itu.

Kerajaan telah melancarkan satu peperangan untuk menghapuskan nyamuk. Saya yakin bahawa Kerajaan akan menggunakan ubat dengan cara yang besar sekali untuk menghapuskan nyamuk di tempat-tempat di mana nyamuk-nyamuk terus membiak. Tetapi untuk menjayakan peperangan ini, rakyat hendaklah bekerjasama dengan Kerajaan dan rakyat boleh menolong dengan membuang botol-botol dan tinton di tong sampah dan bukan di kawasan di mana air boleh bertakung, dan juga memberi perhatian kepada kebersihan dan kesihatan.

Datuk Yang Dipertua, Rancangan Buku Hijau akan dapatkan hasil yang baik jika disokong, dengan semangat, oleh rakyat. Kerajaan boleh menolong dengan memberi tanah di mana-mana didapati dan juga dengan memberi nasihat dan juga dengan memberi rancangan ini. Tetapi yang sebenarnya kerja-kerja di atas tanah itu hendaklah dibuat oleh rakyat. Jika tanah-tanah di kampung dan kawasan luar bandar digunakan untuk rancangan ini, bukan sahaja penduduk-penduduk di situ boleh berusaha dengan apa-apa yang didapati dari tanah, tetapi juga boleh menolong penduduk-penduduk di kawasan bandar dengan hasil mereka. Walaupun tanah-tanah di kawasan bandar tidak banyak untuk rancangan ini kami boleh menolong dengan menggantikan pasu-pasu bunga untuk menanam sayur-sayuran seperti tomato, terung dan sebagainya. Dengan ini kami tidak sahaja menanam untuk kegunaan rumah tetapi juga kami menolong untuk mengurangkan inflasi.

Kerajaan Negeri Pulau Pinang hendaklah dipuji kerana telah memajukan pembangunan beberapa kilang di Negeri kita dan oleh itu tidak sahaja menjadikan Pulau Pinang sebagai Negeri yang terkemuka tetapi juga mengadakan pekerjaan kepada pemuda-pemuda dan pemudi-pemudi di Negara kita. Juga, dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor bahawa 70

kilang lagi akan didirikan di Negeri ini dan bahawa tenaga lebihkurang 61,400 orang akan dapat digunakan. Saya yakin bahawa apabila kilang-kilang ini telah ditubuhkan dan pekerja-pekerja digunakan, Kerajaan Negeri akan dapat menasihatkan Kerajaan Persekutuan bahawa dasar-dasarnya diikuti dengan menggunakan pekerja-pekerja di Negeri ini, iaitu lebihkurang 40 peratus Bumi-putera, 40 peratus orang Cina dan 20 peratus orang India.

Kita semua tahu bahawa pengangguran adalah tertinggi di antara kaum-kaum India di Semenanjung Malaysia dan untuk menjadikan satu masyarakat yang adil dan saksama kami tidak boleh mengizinkan perkara pengangguran ini berlanjutan, dan kami juga tidak boleh menjadikan satu masyarakat yang adil dan saksama jika sesuatu bahagian masyarakat ini ditinggalkan belakang.

Dengan izin: Datuk Yang Dipertua, though this subject may not particularly be connected with the State Government I would urge upon the State Government, in particular Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, to bring this to the notice of the relevant Ministry and authority to rectify this. The State of Penang has developed in population a great deal within the past 30 years and the economy has also increased in extent. Civil litigation has also increased but the Sessions Court Presidents and Magistrates in the State of Penang have continued to be in the same number as they were immediately after the Japanese Occupation. There is only one Sessions Court President and there are two Magistrates in the whole of Penang Island to look after the Courts, including George Town as well as Balik Pulau. And there is only one Sessions Court President and one Magistrate to look after the three courts in Province Wellesley—Butterworth, Bukit Mertajam and Nibong Tebal—as a result of which cases which have now been mentioned are fixed for hearing not this year, not next year but the year after, 1977. And when I was down at Butterworth just a few days ago there was a case fixed for hearing in January 1977.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Dalam, keadaan yang begitu saya tidak boleh ambil keputusan tetapi oleh sebab Yang Berhormat dari Bagan Dalam telah meminta dengan saya bolehlah benarkan, tetapi tidak payahlah panjang sangat.

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah): I am finishing, Datuk Yang Dipertua. As I had said earlier, this is not directly connected with the State Government. But since we are interested in the development of the public here, and it is only the litigants who go to Court who feel the frustration of having to wait for over two years, if at all they are likely to get their cases set. Under the circumstances I would request Yang Amat Berhormat Ketua Menteri to take this matter up with the relevant authority.

Thank you.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Tuan Speaker, saya meminta izin, kalau di mana saya tidak boleh berucap dalam bahasa Malaysia, saya ucapkan dalam bahasa Inggeris. Saya pun serupa dengan Ahli Kawasan Bagan Jermal dan ucapan dalam bahasa Malaysia pun kurang baik, tetapi adalah sedikit tidak serupa. Saya pun tidak kira dalam Kerajaan Negeri adakah terpaksa berucap dalam bahasa Malaysia. Jawapan saya pun tidak berapa panjang—pendek sedikit—dan semasa ucapan Ahli Kawasan Bagan Jermal dan Ahli Kawasan Bukit Mertajam, I am very happy to note that both Yang Berhormat from Kawasan Bagan Jermal and Bukit Mertajam are very concerned over perumahan murah atau rumah pangsa atau rumah kilat. Membuat ucapan mengenai rumah pangsa atau rumah kilat atau rumah murah itu kiranya amat senang, tetapi kalau kita mahu buat rumah pangsa, itu betul-betul kita ada masalah yang banyak, tetapi masalah yang besar dan mustahak sekali ialah wang. Di mana kita mahu cari wang untuk membuat rumah pangsa atau rumah murah? Tetapi itu tidak apa; itu tanggungan Kerajaan Negeri. Tetapi saya tidak suka dengar Ahli Kawasan Bagan Jermal's

insinuation on the part that nothing is being done by the Kerajaan Negeri. Adakah Kerajaan Negeri duduk sen-gap, apapun tidak buat and having no concern for the poor people?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, bolehkah saya minta satu *clarification*? Apa yang saya cakapkan di sini bukan Kerajaan tidak buat apapun. Saya tidak berkata Kerajaan membuat *lip service* tetapi saya katakan bahawa sebuah rumah murah tidak dibuat. Inilah yang saya cakapkan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Maybe for his information, Rome was not built in one day; kena tunggulah sedikit. Sekarang kita mahu beritahu Ahli-ahli daripada Kawasan Bagan Jermal dan Bukit Mertajam iaitu dalam Kerajaan Negeri kita pun ada dasar-dasar cadangan perumahan murah bagi Negeri Pulau Pinang untuk Rancangan Malaysia Ketiga. Rancangan ini ada dalam lima daerah. Di Bagan Ajam rancangan itu hampir siap. Dalam Rancangan Malaysia Ketiga di Daerah Timur Laut ada tiga rancangan; di Sungai Nibong ada 40 buah rumah pangsa empat tingkat, dan mempunyai 80 yunit seblok dan di Bukit Glugor ada tujuh blok rumah pangsa empat tingkat dan mempunyai 80 yunit seblok.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Ketua Menteri berkata lebihkurang duapuluh kali.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, saya sudah bagi peluang Ahli daripada Bagan Jermal bercakap.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Tidak apa, saya pun tidak dengar, dia boleh. Saya suka dengar dia cakap. Di Batu Lintang Road pun ada tujuh blok dan di Daerah Barat Daya ada empat tempat yang akan dibuat: Simpang Tiga: Ayer Putih, Teluk Kumbar; Bayan Lepas; Relau dan akhir sekali Pondok Upeh, Balik Pulau. Dan lagi satu di Daerah Butterworth: Kuala Muda dan Bagan Ajam. Bagan Ajam—mahu beritahu Ahli Kawasan Bagan Jermal (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Lagi Kawasan Bagan Ajam.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Lima blok rumah pangsa empat tingkat dan mempunyai 80 yunit tiap-tiap blok rumah papan jenis kampung. Inipun mahukan belanja sebanyak \$4 juta dan \$1 juta—jadi jumlah itu \$5 juta dalam Bagan Ajam. Ada lagi satu daerah iaitu Bukit Mertajam di mana ada juga (*gangguan*).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Inilah *lip service*.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Ada lagi mahu cakap?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Sorry. I say it is *lip service*. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri memberitahu Dewan ini sebanyak (*gangguan*).

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal, sila duduk.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Dia mahu beri saya peluang *clarify* saya boleh *clarify*-lah. Saya tentu *clarify* kalau dia mahu beri peluang kepada saya.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat sila duduk.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Daerah Bukit Mertajam: di Berapit, Bukit Tengah, Tanah Liat, Simpang Berapit, Kampong Baru dan Alma.

Daerah Nibong Tebal: Kampong Sibu, Tanjong Merambang dan Permatang Ara.

Masa ini rancangan-rancangan ini termasuk dalam Rancangan Malaysia Ketiga tetapi Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sudah menjawab tidak masuk. Di sini pun ada satu rancangan akan dibuat di Kampong Melayu. Di situ akan dibuat sebanyak (*gangguan*).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Seribu dibuat di sini. Jawapan ada di sini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Ada beberapa yunit di sana.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Seribu. Akan datang, 50 tahun.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Saya sudah baca. Tengoklah, saya sudah tahu.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Sudah tahu, sudah bolehlah. Tetapi ini saya sudah kata masalah besar sekali. Ini mahu beri wang di mana? Rancangan-rancangan rumah murah bagi Negeri Pulau Pinang memerlukan perbelanjaan sebanyak \$64 juta. Masa itu susah, bukan *lip service* atau itu semua. Apa mahu buat? Jikalau kita hendak buat sebuah rumah dengan kertas itu senang sekali.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, boleh buat *clarification*?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Tidak boleh (*ketawa*). Ada banyak peluang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Jangan takut *clarification*.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Saya tidak takut apa-apa.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Bukan takutlah. You want to talk nonsense, that's all.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Tetapi ini satu yunit. Kerajaan Negeri pun utukkan belanja *approximate*. Belanja ini tidak tahu samada Ahli Kawasan Bagan Jermal ada lagi mahu cakap tetapi *approximate price* ialah \$8,000 hingga \$10,000. Pada masa itu, saya ingat jikalau ini boleh diluluskan rakyat di sini—*lower income group living in Penang*—boleh dapat cukup faedah. Dengan itu, terimakasih.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Datuk Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam Usul mengucapkan terimakasih kepada Tuan Yang Terutama Gabnor, Pulau Pinang.

Pagi tadi kita telah mendengar dalam Dewan ini satu seruan dari Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bagan

Jermal yang telah meminta kita—saya minta izin menyebutkan dalam bahasa Inggeris—‘*treat our discussion with seriousness and with decorum*’. Tetapi selepas Yang Berhormat itu berkata demikian, beliau telah berkata kepada Ketua Menteri sekiranya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri akan membuat *character insinuation* beliau akan mengambil kasutnya dan akan meluntarkannya kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, saya sudah *withdraw*, betulkah? Kalau saya sudah *withdraw* dia boleh cakapkah? Betulkah Tuan Speaker?

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Beliau telah membuat satu tuduhan yang sedemikian. Jadi saya rasa kesal atas kelakuan ataupun sikap yang telah ditunjukkan oleh Yang Berhormat dari Kawasan Bagan Jermal. Apabila kita melihat sikap yang telah ditunjukkan oleh Yang Berhormat itu pagi tadi dan juga sebentar ini, kita tidak payahlah gunakan perkataan ‘bodoh’ oleh sebab perkataan ‘bodoh’ boleh diertikan di Negeri Tonga seorang yang pandai. Tetapi kalau boleh kita gunakan satu perkataan yang baru iaitu gunakan perkataan ‘dungu’ ataupun ‘tolol’ di kawasan ini.

Ada dua atau tiga perkara yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal iaitu berkenaan dengan Adelaide-Penang Week di Adelaide. Saya terimalah ucapan pujian daripada Ahli Kawasan Bagan Jermal mengatakan organisasi ataupun pentadbiran yang Kerajaan Negeri telah buat adalah sangat baik tetapi polisi itupun kami telah terima jika sekiranya kami tidak menerima polisi tersebut kami tidak akan menjalankan rancangan yang kami telah jalankan.

Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam telah mengatakan wang yang kita belanjakan adalah membazir pada masa sekarang. Kalau kita bandingkan dengan wang-wang yang kita boleh mendapat publisiti seumpama yang kita dapat di Negeri Australia ini boleh di-

katakan terlampau sedikit sangat. Untuk maklumat Ahli-ahli daripada Pembangkang saya tunjukkan di sini: “New Tours to Coincide with South Australia-Penang Week. Win Free Ticket to Penang”; dan juga di sini dalam suratkarbar “The News” bertarikh 27hb Februari, “South Australia-Penang Week a Hit”; dan pada tiap-tiap hari dalam suratkarbar “The News” selama seminggu kami adakan satu advertisement—di sebelah ini diberikan percuma; di sini “It’s a Penang Week”, dan juga ini misalnya kami tunjukkan “Dining—Penang Style”; di sini “Penang, Playground in Asia—Host of Happenings planned for Penang Week”; “Banquet Tonight—A Highlight of Penang Activity”; “South Australia Joins Trade Venture”. Inilah yang telah disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan dalam suratkarbar untuk wanita kami telah adakan satu “Knitter Day”—a magazine for women dan “Review Penang”. Dan juga untuk batik daripada Negeri Pulau Pinang—“Batik is Beautiful”.

Tadi Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal telah mengatakan Adelaide adalah sebuah bandar ‘*agricultural fishing village*’. Ini menunjukkan kekurangan pengetahuan ilmu alam Ahli Kawasan Bagan Jermal oleh sebab itu saya suka juga, kalau Tuan Speaker izinkan, menghadiahkan dua buah buku “Adelaide Festival” dan juga berkenaan dengan South Australia yang menunjukkan bahawa Adelaide ataupun South Australia ini bukanlah satu kawasan yang mundur. Berkenaan dengan (*gangguan*).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Pinjamkan sayakah?

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Beri free.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Free? Terimakasih. At least criticism won me these two books.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Jadi berkenaan dengan perkara-perkara jalan-jalan yang telah dibangkitkan oleh

Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam dan juga daripada Bagan Jermal, di sini saya suka juga merujuk kepada *paragraph* 20 dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor—perkataan yang akhir: “Lebih-lebih lagi Jawatankuasa Kerja Negeri”

Ahli Kawasan Bagan Jermal boleh saya merujuk kepada ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Boleh.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): “Lebih-lebih lagi Jawatankuasa Kerja Negeri akan melaksanakan satu rancangan untuk membina jalan-jalan raya utama dan ja'an-jalan kecil, dengan lebih giat lagi di dalam Negeri ini melalui Jabatan Kerja Raya atau Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dan melalui perundingan yang rapat dengan kedua-dua buah Lembaga-Lembaga Kerajaan Tempatan yang disatukan.” Pada bulan Januari, Kerajaan Negeri telah menuhkan satu Jawatankuasa yang dinamakan Jawatankuasa Kerajaan Negeri yangmana tugas penting Jawatankuasa ini ialah untuk merancang satu polisi bagi mengadakan siapakah yang akan patut dilantik sebagai Pihak Berkuasa Jalan-jalan di Negeri Pulau Pinang—di Pulau ini—jalan-jalan di luar daripada kawasan yang lama itu ialah ditanggungkan, pada masa sekarang, oleh Jabatan Kerja Raya dan dalam kawasan City Council ialah ditanggungkan oleh City Council dan di Seberang Perai ditanggungkan oleh Jabatan Kerja Raya. Jadi Jawatankuasa ini akan membincangkan dan akan menetapkan satu polisi supaya jalan-jalan di Seberang Perai dan juga di Pulau Pinang—di Pulau ini—akan diserahkan kepada Lembaga-lembaga yang tersebut.

Berkenaan dengan penjaja-penjaja, lesen-lesen yang diberikan kepada penjaja-penjaja, Jawatankuasa Penasihat Kerja dan Hal Ehwal Buruh telahpun meminta kedua-dua Lembaga di Pulau Pinang untuk memberikan kemudahan kepada penjaja-penjaja dalam masa inflasi dan stagflasi ini.

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan Usul daripada saudara saya Yang Berhormat dari Kawasan Tasek Gelugor dan saya menyokong penuh dengan Usul ini dan mustahak saya menyokong dengan pindaan yang beliau telah buat dan menambah satu ayat baru. Dan jika Usul ini diluluskan oleh Dewan ini, sungguhpun saya merasa dukacita mendengar Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam tidak menyokong dengan Usul yang ada, tetapi kalau Usul ini diluluskan saya harap Datuk Yang Dipertua, untuk semua Ahli-ahli dalam Dewan ini tanpa saya, mereka yang tidak menyokong dengan Usul ini buatlah satu surat bagi Yang Amat Berbahagia Tun Datuk Syed Sheikh bin Syed Hassan Barakbah, bekas Gabnor kita dan saya haraplah Usul ini yang sungguh senang sekali mendapat sokongan penuh daripada seemua Ahli-ahli dalam Dewan ini.

Datuk Yang Dipertua, sebelum saya jalankan ucapan saya, saya mintalah kebenaran yang di mana perlu saya bahas balik dalam bahasa Inggeris untuk beberapa perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bagan Jermal. Nampak saya Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam menunjukkan beliau cuba mengambil bahagian perbahasan dalam Dewan ini di dalam Bahasa yang saya fikir semua Ahli dalam Dewan ini setuju dengan saya. Kita sungguh-sungguh mestilah ucap tahniah kepada beliau sebablah ucapan sepanjang satu jam lebih, beliau berucap dalam Bahasa yang cukup cemerlang.

Datuk Yang Dipertua, saya merasa dukacita sebab isi perbahasan beliau ialah berikut titah ucapan Tuan Yang Terutama yangmana Tuan Yang Terutama memintalah semua Ahli dalam Dewan ini bertanggungjawab kepada yang baik sekali untuk rakyat Negeri Pulau Pinang ialah beberapa perkara yang langsung tidak digunakan dalam Dewan ini. Sebablah kalau saya ingat balik dalam nota-nota yang saya ada, beberapa perkara yang telah dibangkitkan bersangkutan dengan Lembaga

Pengurus Kerajaan Tempatan di Seberang Perai yang kalau di sini saya jawab semua perkara ini, saya ingat tidak patut dan sungguh-sungguh tidak sesuai dengan tanggungjawab kita dalam Dewan ini tetapi perkara-perkara dan masalah-masalah beliau bawa di dalam perbahasan beliau, kita mengambil perhatian dan merujuk kepada Badan yang sesuai iaitu Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan, Seberang Perai. Kita haraplah Lembaga itu bolehlah ambil pertimbangan dan tindakan di mana digunakan. Saya harap Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam pun sedar dan tolak-ansur sedikit sebab jika sesiapa hendak masuk di dalam bidang sosial atau sivik dan bidang politik mereka mesti ada sedikit masa mendapat peluang yang sesuai yang manamana mereka boleh mengkaji masalah-masalah yang timbul dan ambil tindakan yang sepatutnya dan adil dan serupa yang di sini saya sendiripun sedar Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam yang di dalam enam bulan yang lepas beliau menunjukkan satu contoh orang muda dalam bidang politik tetapi satu contoh yang baik yang kita harap adalah harapan besar di masa akan datang. Tetapi Datuk Yang Dipertua, perkara yang saya ingat yang sungguh asas sekali ialah satu perkara yang berbangkit terutama daripada Ahli Kawasan Bagan Jermal iaitu ini bukan demokratik, ini bukan *basic* demokrasi. Saya minta maaf, *quotation* "*The Basic principles of democracy*" sebablah tidak ada pilihanraya yang beberapa kali kita bawa dalam Dewan ini. Sungguhpun yang kita sendiri ataupun kita semua di dalam Parti Barisan Nasional setuju dengan prinsip pilihanraya tetapi pilihan ahli-ahli di dalam Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan atau di dalam semua Kerajaan Tempatan yang ada di seluruh Malaysia ini satu perkara yang sungguh sesuai diambil keputusan di dalam Dewan Rakyat bukan di dalam Dewan Undangan Negeri sebab Rang Undang-undang yang kita ikuti ialah Rang Undang-undang Pindaan Kerajaan Tempatan dan jika Rang Undang-undang ini yang bersangkutan dengan pilihanraya di dalam Kerajaan Tem-

patan telah diluluskan dalam Dewan Rakyat dengan mengikut peraturan atau mengikut Perlembagaan. Sungguhpun kita di dalam Negeri Pulau Pinang mesti ikut Rang Undang-undang yang ada di dalam Persekutuan tetapi perkara ini bukanlah kita ambil keputusan dalam Dewan Undangan Negeri, sebab peringkat pentadbiran yang mesti mengambil keputusan ini ialah Dewan Rakyat. Tetapi nampak saya, asas sekali ialah Yang Berhormat Ahli-ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam dan Bagan Jermal tidaklah bersetuju dan terima apa yang kita buat masa sekarang. Apa yang kita sekarang telah ambil tindakan sebablah Kerajaan Tempatan yang dahulu telah gagal di beberapa tempat sebab itu sekarang kita ada satu dasar di mana kita *re-structure* Badan-badan Kerajaan Tempatan dan kita mesti bagi satu masa yang kita hendak kaji bagaimana Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan baru sungguh-sungguh bolehlah tanggungjawab betul-betul dengan masalah-masalah yang timbul di dalam dua tempat Kerajaan Tempatan yang kita ada pada masa sekarang. Tetapi apa yang sungguh sekali ialah rakyat di tempat penduduk di dalam kawasan Kerajaan Tempatan mestilah tanggung hasil-hasil dan perbelanjaan-perbelanjaan yang mereka mahu untuk perkhidmatan yang baik dan untuk kemajuan-kemajuan baru yang mereka minta.

Semacam perkara masalah Indoor Stadium—Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bagan Jermal beberapa kali bawa dalam Dewan ini. Ini satu perkara yang Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan Pulau Pinang sendiri telah berbincang dan perkara ini, di dalam satu jawapan Soalan Mulut yang saya telah beri, saya kata Lembaga itu tidaklah ada apa-apa permintaan yang rasmi kepada Kerajaan Negeri. Oleh sebab itu perkara ini yang timbul dalam Kerajaan Tempatan kita haraplah Kerajaan Tempatan boleh selesaikan dan bolehlah ambil keputusan yang sesuai dengan rakyat di Pulau Pinang. Datuk Yang Dipertua, di sini kita mesti faham bagaimana saya maki sedikit kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal sebab selalu beliau suka

menggulung perkara-perkara yang ada dilakukan dan perkara-perkara yang langsung kosong dan tidak perlu dibuat satu isi dalam perbahasan beliau. Jadi dengan izin: I have many a time said in this House that if Honourable Members on the Opposition bring up constructive points we shall listen to them, even if they bring it up in a roundabout way which Opposition sometimes seem bound to do. We shall listen to them and we shall work with them. But on the other hand in this House, if the Honourable Members from the Opposition wish to display bad behaviour as Members of this House, we shall take them on and we shall fight them from any point that they wish so to do. And if the Honourable Member from Bagan Jermal would wish to go to Tonga, Peking or Canton we will follow him and we will demolish him there.

Mr Speaker Sir, I like this pretended sleep and now awake in laughter, because he likes to confuse people, and at this time of our development, our duty, our responsibility is not to confuse people but to provide them with a leadership whereby we can explain to the people their difficulties and the methods which we are trying to implement in order to alleviate their difficulties. This is what we must do.

The Honourable Member, for example, said: 'Send me to Canton if you cannot go. For \$5,000 I will do it. We don't have to spend \$450,000 to go to Adelaide'. Mr Speaker, Sir, we know how to calculate and we can calculate very quickly. There were 166 persons sent to Adelaide; the total expenditure was approximately \$300,000, so even if we took rough figures and said \$2,000 each, if the Honourable Member now tells me that he can bring 166 persons to Canton (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): No, I didn't say that I would bring 166.

Ketua Menteri: He said that he was going to lead the delegation. 166 persons for \$5,000.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Did I say that?

Ketua Menteri: Oh yes.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Did I say that I would bring 166?

Ketua Menteri: You said you would bring a delegation.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Did I say that?

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Did I say I will take a delegation? Don't twist.

Ketua Menteri: So we immediately that the man is in a flight of fancy, see next to insanity—quite close (*ketawa*)—but flight of fancy because obviously he cannot do even what he says. Even his lip service is useless. What he says too cannot be trusted. Mr Speaker, Sir, if the Honourable Member were to be serious, we can take it up. Even if we were to seriously take up this question of twinning of two cities, bukanlah kita sekarang berkembar dengan Adelaide sebab kita minta hendak menjadi bandar berkembar. Perkara ini telah dibawa dan ditimbulkan beberapa tahun dahulu. Orang-orang yang tinggal di Adelaide ingin hendak berkawan baik dengan kita. Oleh sebab itu, telah dihantar rombongan dan surat dan perkara ini kita telahpun berbincang beberapa tahun yang lepas. Setelah kedua-dua pihak bersetuju bolehlah kita jalankan.

Tuan Speaker, you see, the Honourable Member says 'no'. He believes that he can speak on behalf of the Government of Canton, or on behalf of the Government of Peking even and that certainly it can be approved; that we can twin ourselves with Canton, as though he has the power of Mao Tze Tung to say: 'Alright Canton will twin with Penang'.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Don't twist. Let's face the fact.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, saya sudah beri peluang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I believe this can be done. That is what I said.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Bagan Jermal, sila duduk.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, if he tries to twist the fact (*gangguan*).

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, dalam perbahasan di sini, jika apa yang kita bahas tidak berguna, I believe the Honourable Member from Kawasan Bagan Jermal is 'Little Sir Echo' I believe it—ini samada perlu atau tidak perlu. Sekarang bukitpun tidak ada, macamana ada *echo*? So, Mr Speaker, Sir, if the Honourable Member were to debate in a proper manner we will take it and will deal with it. Although the Honourable Member, Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bukit Mertajam, beliau sungguh-sungguh tidak boleh menyokong Usul ini, itu masalah beliau yangmana kita di sini mesti terima dan dengan perkara-perkara yang dibangkitkan. Tetapi perkara-perkara yang dibangkitkan, saya ingat, berkaitan dengan Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan, kita berhak ambil perhatian dan merujuk kepada badan yang berkenaan.

Pada masa sekarang Barisan Nasional tidak takut kepada sesiapa dalam Pilihanraya. Sebab yang kita sungguh boleh berkata demikian ialah rakyat di seluruh Malaysia amnya bersetuju dan menyokong kuat dengan Kerajaan. Kerajaan Barisan Nasional daripada peringkat Parlimen sampai ke semua peringkat Lembaga Kerajaan Tempatan dan di semua tempat rakyat menyokong penuh akan Kerajaan Barisan Nasional. Kita tidak takut kepada Pilihanraya. Takutkah kita hendak berjumpa Pekemas dalam Bagan Jermal sekali lagi atau pergi ke Sungai Puyu? Ini satu perkara yang tidak timbul. Oleh sebab itu, rakyat telah memberi kuat-kuasa kepada Kerajaan Barisan Nasional sekarang ini yangmana kita tetap menjalankan rancangan-rancangan yang boleh membawa satu masyarakat adil untuk rakyat seluruh Malaysia khususnya di Negeri Pulau Pinang. Inilah yang kita mengambil keputusan dan men-

jalankan dengan tegas, sungguhpun semasa kita membawa rancangan-rancangan baru yang akan membawa kemajuan untuk rakyat, ada sedikit kegagalan dan gangguan. Oleh sebab itu, saya menyokong penuh titah ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor. Beliau berkata rakyat kita menyokong Kerajaan di mana terdapat beberapa rancangan yang dilaksanakan untuk pembangunan mereka.

Datuk Yang Dipertua, masa sekarang saya berharap Yang Berhormat Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam mesti terima apa yang kita jalankan dalam Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan ialah sungguh-sungguh merupakan satu siasatan di mana kita jalankan daripada satu peringkat iaitu semua Kerajaan Tempatan telah ditangguhkan—*under suspension*—dan setelah siasatan dibuat, satu Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan—satu *Council* Integrasi baru—boleh di-*integrate*-kan. Kita selalu memerhati bagaimana Ahli-ahli dalam Lembaga ini menjalankan kerja-kerja mereka dan apa-apa anggaran yang diluluskan oleh Ahli-ahli Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan adalah mengikut Perlembagaan. Negeri kita bukanlah semacamana apa yang Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Bagan Jermal kata *highway robbery* dan lain-lain lagi sebab all taxes, all rates are levied by or under the authority of law, under Article 28 of the State Constitution. Janganlah bagi Ahli-ahli dalam Dewan ini malu sebab tidak tahu Perlembagaan kita sendiri.

Mengikut Perlembagaan 28, anggaran-anggaran dan hasil-hasil yang diluluskan dalam Kerajaan Tempatan mesti diluluskan oleh Kerajaan Negeri dan seterusnya oleh Dewan Undangan Negeri, sebab kuasa Majlis Mesyuarat Kerajaan ialah satu kuasa yang ditimbulkan daripada Pilihanraya Negeri dan daripada Ahli-ahli dalam Dewan Undangan Negeri ini barulah dibentuk satu Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri. Dan saya berharap Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bagan Jermal tidak payahlah bagi kita malu. Kita bukan sahaja tidak tahu Perlembagaan Negeri kita sendiri bahkan satu Perlembagaan yang kita menyokong kuat.

Kita tidak faham undang-undang dalam Persekutuan. Apa yang saya berkata mengikut Seksyen 10 Akta Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara), 1973, telahpun saya menjawab dalam masa jawapan mulut. Berikutan dengan itu kuasa untuk memilih Ahli-ahli dalam Lembaga bukan kuasa Ketua Menteri. Itu kuasa Kerajaan Negeri atau Majlis Mesyuarat Kerajaan. Itu tidak serupa dengan perkara Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam bawa. Saya berharap beliau boleh balik sekali lagi dan mengkaji seksyen 8 dalam Akta itu. Tetapi Yang Berhormat Ahli daripada Bagan Jermal kata itu tidak serupa. Oh! beliau lambung '*highway robbery*' 'no taxation without representation', semacam beliau masuk *Boston Tea Party*. Bukan sahaja jauh dari itu tetapi jauh pun dari segi bahasa. Dia kata saya pilih kawan-kawan saya sendiri atau siapa-siapa yang menyokong saya. Beliau kata ini *corruption*. Sir, I take great objection to that statement and I would like the Honourable Member from Bagan Jermal, in sincerity of his service in this House, either to withdraw it or I shall certainly use every power I can in debating to show what a hypocrite he is.

Mr Speaker Sir, the choice of members to serve on the Lembaga is made through a process of which, at the end of it, I as Chairman of the State Authority Meeting of the State Executive Council then take a decision. It is a decision not taken by me solely. It goes through a process—a very fine process. We have to think very carefully how we re-appoint members. For example, in reply to the question—the question was so framed—what do we do when members resign? Mr Speaker, Sir, there are those who have resigned and gone elsewhere from the country, in which case we have to choose somebody else to replace the Honourable Members. It does not necessarily mean that every single person who resigns or whose term ends automatically will be re-appointed. There will be a proper and careful study of the situation.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member should also understand that the Lembaga at the present moment functions with great difficulties because two major pieces of legislations—Amendment to the Local Government Act and the proposed Bill for Town Planning—have not yet been brought up to Parliament and are still under consideration, because clauses of this type require a fair amount of careful study and research before they could be brought up for discussion in Parliament. But for the Honourable Member from Bagan Jermal immediately to run into tantrums and allege corruption and highway robbery shows why we cannot allow an imported system of elections at this local election parish pump. We cannot continue with an imported colonial system because an imported colonial system will bring into it stupid and, I think, vicious possible representatives of the people like the Honourable Member from Bagan Jermal. Mr Speaker, Sir, to be foolish is one thing, to be arrogantly stupid Sir, is another thing altogether. But I think the greatest, I would say, accolade I could give to the Honourable Member for Bagan Jermal is that without trying he can just be arrogantly stupid.

Datuk Yang Dipertua, saya mengucapkan terimakasih kepada Yang Berhormat Ahli daripada Pekan Bukit Mertajam yang telah membawa dua atau tiga perkara—satu perkara ialah mengenai *juvenile court* yang saya ingat beliau sendiripun faham bukanlah satu masalah yang patut ditimbulkan di sini. Dan saudara-saudara beliau dari parti D.A.P. yang ada dalam Dewan Rakyat bolehlah membawa perkara ini pada tempat yang sesuai oleh sebab perkara-perkara elaan untuk ini mestilah ada satu pindaan dalam Rang Undang-undang. Rang Undang-undang ini bukan diluluskan oleh Dewan ini. Tetapi apa yang saya ingat sesuai ialah dalam ucapan beliau, beliau berkata bahawa mereka-mereka yang kita minta bekerja dalam *juvenile court* itu tidak berasa puashati dan mereka berkehendakkan elaan-elaaun baru supaya mereka boleh bekerja, dengan baik.

Di sini, saya ingat kita mesti sekali lagi mengkaji bagaimana masyarakat kita telah sampai ke peringkat sekarang. Saya ingat sungguhpun masa sekarang mempunyai banyak perkara tetapi masyarakat kita ialah satu masyarakat yang baik sekali oleh sebab rakyat-rakyat kita boleh bekerjasama dengan Kerajaan dan boleh menceburkan diri dalam bidang sivil dan sosial serta menolong rakyat-rakyat yang lain. Saya berharap semangat yang semacam itu yang hendak kita jaga sekarang ini, sebagaimana titah ucapan Tuan Yang Terutama apabila beliau minta kita supaya mesti menjaga rohani dalam masyarakat kita. Saya ingat dalam masyarakat kita ada orang yang keluar bukan untuk bantuan atau elau tetapi bekerja untuk membaiki masyarakat kita.

Mengenai feri, saya ingat perkara itu tidak bersangkutan di sini tetapi baik dan elokpun di sini kita selalu mengambil perhatian dan saya berharap perkara ini boleh diselesaikan dengan cepatnya. Berkenaan Buku Hijau, saya ingat beliau sahaja yang membawa dan menyokong.

Tetapi perkara *tourism* yangmana ada orang di luar negeri menjadi *tourist guide*, ini saya ingat sungguhpun satu masalah yang pernah timbul. Tetapi masalah ini kita tidak boleh kawal sebab ada rombongan-rombongan yang selalu masuk ke dalam Negeri Pulau Pinang dan bila rombongan itu sampai ke Pulau Pinang, mereka membawa sendiri seorang *tourist guide*. Inipun satu perjanjian di antara *tourist agency* dan rombongan-rombongan di luar negeri. Tetapi di mana masalah ini bersangkutan dengan rancangan peluncuran yang kita ada dalam Negeri Pulau Pinang, saya ingat saudara saya, Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Bukit Glugor selalu mengambil perhatian yang berat yangmana kita selalu mengadakan kursus-kursus untuk *guide-guide* pelancung dalam Negeri Pulau Pinang.

Berkenaan dengan Kompleks Angkasa Perdana atau Urban Centre, Yang Berhormat daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam telah membuat rayuan kepada saya supaya selalu mendengar

apa yang rakyat hendak bawa dan kita mestilah selalu berunding dengan mereka. Ini saya mengucapkan terimakasih. Tetapi Kerajaan pun selalu menjalankan beberapa dialog dengan orang-orang di tempat itu. Saya fikir perkara ini, sekarang ini, barangkali ada satu atau dua orang yang tidak puas hati, tetapi boleh dikatakan banyak orang yang duduk di tempat itu faham bahawa rancangan Kompleks Angkasa Perdana ini boleh membawa kemajuan untuk mereka sendiri dan sebab itulah kita berasa yakin sekali bahawa rakyat menyokong dan bekerjasama dengan Kerajaan. Dan, Kerajaan pun mengambil peluang di sini selalu bekerja rapat dengan rakyat.

Seperkara lagi yang saya ingat Yang Berhormat Yang Berhormat daripada parti-parti Pembangkang mesti buat ialah menjaga Kerajaan takutlah kalau Kerajaan lupa akan tanggungjawab mereka ataupun baik kalau diadakan satu Pembangkang yang boleh kaji dan tegur kita bagaimana hendak buat. Tetapi saya ingat barangkali mereka pada masa sekarang, boleh mendapat pelajaran daripada kita dan bukan sebaliknya.

Berkenaan dengan sebuah Jawatankuasa Tindakan Daerah, saya ingat ianya adalah mustahak sebab ini adalah satu perkara yang bersangkutan dengan rancangan Buku Hijau. Dan ini juga adalah satu perkara yang bersangkutan dengan struktur-struktur pentadbiran dan perkhidmatan dalam Negeri. Dan saya, Datuk Yang Dipertua, meminta kebenaran daripada Ahli-ahli kalau saya berucap panjang sedikit mengenai Kerajaan dalam Jawatankuasa Tindakan Daerah. Kita tahu jika Jawatankuasa Tindakan Daerah boleh dapat semua Pegawai selalu masuk ke dalam mesyuarat mereka, itupun baik. Tetapi masalahnya ialah bagaimana kita boleh cepat mengambil keputusan mengenai perkara-perkara yang berbangkit. The thing that we are dealing with here is how quickly can we implement decisions and not whether officers are present or not present. If they are present they may help to expedite it—or they may not. Tetapi apa yang sekarang boleh diambil perhatian dalam Jawatan-

kuasa Kemajuan Kampung dan dibawa kepada Pengerusi-pengerusi J.K.K. yang menjadi ahli-ahli dalam Jawatankuasa Tindakan Daerah dan masalah-masalah ini mereka bawa ke dalam Jawatankuasa Tindakan Daerah nampaklah tidak dijalankan sampai ada orang kata J.K.K. adalah "Jawatankuasa Kuda-Kayu". Itupun kita terima sebab pada tahun 1973 bila kita tubuhkan J.K.K. yang pada masa itu adalah gagal sedikit tetapi dalam tahun 1974 bila kita luluskan Anggaran tahun 1975 kita telah meluluskan \$500,000 dalam anggaran perbelanjaan kemajuan untuk projek-projek kecil yang dibawa daripada J.K.K. sampailah kepada Jawatankuasa Tindakan. Inilah masalah-masalah yang dibawa pada tahun 1974 yangmana kita sekarang meluluskannya. Dan dalam tahun 1975 Kerajaan telah faham bahawa ada perkara-perkara yang kecil (bukan besar) dan bukan kecil sahaja yang kita mesti luluskan tetapi kecil dan ada gunanya dengan segera.

Ada masalah yang timbul yang kita mesti ambil keputusan dan tindakan yang cepat. Sebab itu dalam anggaran perbelanjaan kemajuan dalam tahun 1975 kita tambahkan satu projek baru iaitu projek-projek khas yangmana kita ada \$1,500,000 untuk projek-projek tersebut. Inipun saya telah menerangkan dengan jelas di dalam Dewan ini iaitu bila kita bahaskan Anggaran-Anggaran tahun 1975 saya haraplah Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam bolehlah ambil perhatian ini dan beri keterangan kepada Jawatankuasa Tindakan Daerah yang beliau mengenalinya sebab di dalam Negeri ini kita harap projek-projek yang kita ada mestilah dijalankan dengan tegas. Dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor ada disebut Jawatankuasa Negeri dan Jawatankuasa kerja yang Pengerusinya ialah saudara saya, Yang Berhormat Encik Khalid Ahmad.

Datuk Yang Dipertua, saya minta izin berucap sedikit dalam bahasa Inggeris. To reply to the Honourable Member from Bagan Jermal is very difficult because he goes all over the place; he reads the first part of the sentence and

forgets to read the next part. For example, in referring to paragraph 18 in His Excellency's Speech—ini ada bersangkutan dengan masalah perumahan—beliau kata kita ikut sahaja Master Plan (Pelan Induk). Kita mahu 50,000 buah rumah-rumah tetapi apa yang kita ada buat, P.D.C. pun, tidak masuk dalam ucapan Gabnor. Tetapi beliau cakap panjang lebar mengikut P.D.C.—Perbadanan Pembangunan—tetapi dalam paragraph 18 dalam ucapan Tuan Yang Terutama Gabnor, yang belakang sekali adalah "Dengan cara yang demikian keperluan-keperluan kesemua peringkat rakyat akan dapat dipenuhi oleh Jawatankuasa Perumahan Negeri atau melalui Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang". Ini pun telah terang tetapi beliau selalu baca agak-agak sahaja.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Point of clarification. Bolehkah?

Ketua Menteri: Tetapi dia tidak baca apa yang berikutnya.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tadi saya sudah bagi, sekarang saya boleh.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, sila duduk.

Ketua Menteri: And on all occasions it has been difficult to debate because he has got into a bad habit and I hope that he will grow in this House and forget the bad habits that he learnt in the previous sessions in this House.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member has the tendency to use terms like 'Shame on the Government' when he is in fact referring to the P.D.C. Di sini saya haraplah Ahli-ahli dalam Dewan ini mestilah faham bahawa Kerajaan Negeri adalah Kerajaan Negeri. Perbadanan Pembangunan Negeri atau P.D.C. itu adalah satu perbadanan yang lain. Walaupun saya menjadi Pengerusi dalam P.D.C. tetapi itu bukan Kerajaan Negeri. P.D.C. adalah sebuah badan lain dan 'Sendirian Berhad' atau syarikat-syarikat yang telah ditubuhkan oleh P.D.C. adalah satu perkara yang langsung saya tidak ada apa-apa hal sebab saya pun tidak jadi direktor atau masuk-tangan dalam masalah-masa-

alah dalam syarikat itu. So if the Honourable Member can only understand that the State Government is one thing and the P.D.C. is another thing, and the companies formed by promotion of P.D.C. is another thing, then he won't get all mixed-up in his considerations.

Now, the Honourable Member tries very hard to win my sympathy as a potential financial expert whom I should consult. Mr Speaker, Sir, admittedly I listen to a lot of experts but I don't agree with all of them. Some of them, I think, bring up points which are useful to Penang; but not all of them are all the time right. We pick and choose what is suitable for the State of Penang and whatever is useful to us we use it. Now the Honourable Member went through a long series: 'What has happened to the \$11,694 for F.D.A.?'; 'What has happened to the \$11,500 odd for the orchids and the ginger?'; and 'What has happened to \$1.7 million for the P.D.C.?'; 'What has happened to the \$30,000 for the . . . ?'—so he goes all over the place and puts himself up, whatever it is, as a financial expert.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, Sir, I never claimed that. I only asked the questions.

Ketua Menteri: Whatever it is we have to measure criticism from the point of view of whether the criticisms are constructive, whether they are valid and whether the persons putting these criticisms forward have any real standing to make such proposals. So we are always stern whenever we deal with people, and particularly when dealing with matters like forward financial projects and whenever we study the cash-flow of a possible kind of investment that we have to undertake. We realise that no matter what careful examination we make there is always a certain element of luck; there is also a certain element of good faith before each project on implementation really succeeds.

Otherwise you will ask yourself that if you look through all these accounts of shares or stock lists that come out everyday, how is it that big companies are now running fixed deposits? How is it that companies or factories that were established six or seven years ago still show no profit? How long does it take before you implement and start a project before the project brings in real profits and returns from the point of view of capitalisation? Mr Speaker, Sir, this kind of study takes enormous care and certainly, I think—without trying to descend to the Machiavellian situation of character assassination which the Honourable Member from Bagan Jermal would like to accuse me of—my knowledge of his disposition and qualifications as a financial expert certainly does not give me any creditability at all and I will go into the details as to why we would keep all these things in confidence, but I hear from little birds that this is the kind of thing. From the point that we are discussing suddenly you bring a supposition, 'I believe', 'I hear', 'people say'. Now, Mr Speaker, Sir, I hear a lot of things about the Honourable Member for Bagan Ajam—I don't really because they don't refer to the Honourable Member as the Honourable Member for Bagan Ajam but I hear a lot of Mr Ong Yi How.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, are you going to allow this to go on? If you allow this to go on I am leaving the House because he leaves me no choice. He is referring to my personal affairs.

Ketua Menteri: Mr Speaker, Sir, the Honourable Member accuses me of character assassination.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, I only asked for the facts—why, how and what happened—and he is coming up with my own personal affairs. Okay, he can go on. In that case I don't really have to remain in this House.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya sudah beri peluang kepada Ahli Yang Berhormat bercakap.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tuan Speaker, Sir, you heard him, so if he is going on on this personal basis I am leaving the House and he can have the floor.

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, itu terpulang kepada Yang Berhormat. Kalau hendak keluar, sila keluar sekarang juga. Itu terpulang kepada Yang Berhormat. Kalau tidak sila duduk.

Ketua Menteri: Mr Speaker, Sir, the Honourable Member accuses me of character assassination. This was in the course of his speech and I am trying to reply to him, and he asked me whether when the time comes I would permit him to stand up on a point of order, and I did. I sat down just now, Mr Speaker, Sir.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Point of clarification.

Ketua Menteri: I have not touched anything personal unless you want to discredit that Mr Ong Yi How is not Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): But he only mentioned a person by name. Is that right, Mr Speaker, Sir. In the Standing Order does it allow you to mention the member by name?

Tuan Speaker: Yang Amat Berhormat tidak payahlah sebutkan nama.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Oh yes. That's fair. (*ketawa*).

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya terima beberapa soalan daripada Ahli Yang Berhormat Ong Yi How. Saya mintalah Yang Berhormat Ong Yi How daripada Kawasan Bagan Jermal tidak teruskan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): If he is going to go on like that I am going out. He can speak to the wall. Are you going to allow him to go on? If you allow him to go on I am walking out.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Khoo Kay Por): Itu awak punya suka.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Are you not Yang Berhormat Ong Yi How?

Tuan Speaker: Yang Berhormat kata dahulu soalan-soalan dengan nama Yang Berhormat Ong Yi How.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Tetapi kalau dalam perbahasan macam ini bolehkah kita panggil *member by name*?

Tuan Speaker: Ahli Yang Berhormat, saya sudah buat keputusan. Sila duduk.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Saya di sini bukan sebagai Ong Yi How. Saya di sini sebagai Ahli daripada Bagan Jermal.

Tuan Speaker: Baiklah. Sila duduk. (*ketawa*).

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Ahli dari Kawasan Bagan Jermal tiada namakah?

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya minta izin. But you see, quite frankly I do not understand what irritates the Honourable Member for Bagan Jermal. I never really understand.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): You want me to speak up? I can tell you why. If you give me a chance to speak I can explain to the House fully why.

Ketua Menteri: I do not know what irritates the Honourable Member except probably he has some grasp of how to read say, five-zero-zero-zero-zero as 5,000 and the dollars as dollars and the cents as cents. But he doesn't quite understand that .00 cents does not mean non-sense. It means no cents at all. It is just a dollar. (*ketawa*).

Mr Speaker, Sir, I am glad he can take it in good humour now because we want to use this House as a debating place and to bring up points—I mean you brought it up. I even haven't caught those shoes flying about because they were taken back. But apparently the

shoes were going to take him out of this House. Mr Speaker, Sir, to have fun we can have fun; to have firmness, we can be firm—but to deliberately go on accusing people of not being fair, high-way robbery and all those kind of things, I think that is the height of impertinence.

Mr Speaker, Sir, let me quickly answer one or two things that will clarify exactly what I mean. With regard, for example to the \$11,500 over that has been spent for the project on ginger and orchids, the Honourable Member has received a reply earlier in the Session for Oral Reply, but he is not satisfied; he still wants to bring it up in the course of debate where I have the opportunity of being a cut-and-thrust because to refer to the Honourable Member, I hope, by another pseudonym if not by your own personal name, what may I refer to you, Honourable Member from Bagan Ajam? 'Little Sir Echo' is already established in this House. Mr Speaker, Sir, the Honourable 'Sir Echo'—'Little Sir Echo', not 'Sir Echo'. We must understand that any experimental work, even if it produces negative results has got to be taken as a positive exercise. Now what happened was that when we experimented in particular with local Malaysian ginger, *zinziber officinale*, and we tried to grow it in Penang, we found that it didn't work. What we actually spent was \$3,479 on ginger seeds and in terms of wages we spent \$5,074. Since it is a local product the seeds were worth that money, so we didn't throw the money abroad. It came from Malaysia and it went back to Malaysia. The wages are for Malaysian workers; there was no foreign consultant involved. So the money was also kept within Malaysia but for shares and stock it was \$250, for fertilizers \$510 and for utensils \$351. Of that amount of money we have now managed to establish a new group of ginger crops in the Agricultural Station and also we have planted three acres of orchids in the Agricultural Station at Relau.

Mr Speaker, Sir, in 1969 the country was in a different mood from today; people were a little anxious about the future and we had to instil into them the confidence that if they work hard, and they search hard, we can find new economic revenues for ourselves. So we did attempt to make people interested in orchids. I am very happy that the State Government's promotion has now led to many private enterprises, particularly in Province Wellesley, for orchid growing and I was very taken by surprise when Professor Sagarik, who is one of the world's most eminent orchid growers, in the last exhibition that was sponsored by the State Government for orchid shows said that our standard was very high and that he was very willing, because of the progress that we have made to give any amount of support; and anyone whom the State Government wishes to sponsor to so send to his laboratories and his farms for a further study or further training he would willingly so undertake. So you see, over a course of years something that has been promoted by us has developed into something very great. So although development can be measured by dollars and cents, to some extent the development and the spirit of the people cannot be so measured.

Similarly, today we talk very easily over electronics but again on different wavelengths. We talk about electronics because we all know now that this is part of our way of life. Mr Speaker, Sir, in 1969, however, there was no indication that electronics would be an industry in Penang. It was not that the foreign electronics industrialists chose Penang because it was beautiful or that 'they would have come anyway'. Mr Speaker, Sir, they only came because we were able to provide them with conclusive evidence that the workers in Penang have the capability to learn a new skill, evidence that they have high productivity equal to the workers in any part of Asia, including Japan, Korea and Taiwan. That was why they came. Mr Speaker, Sir, we have to establish this capability of Penang Electronics Sdn. Bhd. to establish that our people have this capability. We started with sixty workers. At that time the

Honourable Member for Bagan Jermal, as a grass-hopper, I do not know where he was exactly, whether at the time he was behind me or in front of me, but I would prefer to have him in front of me all the time because it is very dangerous to have him behind me. At the time it was derogated there were only sixty workers, but now we know that the electronics industry is firmly established in the State of Penang and the original workers who were trained by us have serviced the growth of this very large industry, now giving jobs and employment to very nearly 13,000 people. Mr Speaker, Sir, it is not generally known that one of the stabilising factors that we have in the State of Penang in our industrial development is due to the fact that to train persons to be ordinary assembly workers or to become 'lying' workers or supervisors will cost \$900, \$3,000 or \$4,000 for the process of training them, depending on how long the training goes on—three months, six months or one year, as the case may be. That is why the rate of retrenchment in the light of very high retrenchment in the electronics factories throughout the world, is very low—under 1,000 workers. The retrenchment from the electronics factories, out of 13,000, is a very low percentage due to the fact that firstly, the electronics factories or electronics companies that we promote to come to Penang belong to that group of industries which are called electronics, but within the framework of the general electronics industry they were at the most stable, most advanced of its kind; and secondly because the people whom we encourage to come to Penang understood our problems and were participating fully in our social-economic development for rural industrialisation, repressing the economic imbalances in order to achieve a new economic policy. That is why we have sustained our workers in this electronic factory.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member referred to Penang Electronics Sdn. Bhd. and he jumped all over the place, and asked: 'Is it correct for Intan Utara or members of the Gerakan to join into this Company?' and all that and 'Why do you pay them at par?'

Mr Speaker, Sir, he asked as though he is an expert in that kind of thing. He went on further also: He asked why is it that P.D.C. holds so many shares in other companies. Mr Speaker, Sir, in general company management it is normal practice when you negotiate to take over full control of a company for the company directors. I am told, to come to an agreement so that it can be settled quickly and if they consider that the matter can be settled at whatever costs, they would settle it and it is amicably done and is done quickly within the framework of the company. As to the reason why the Penang Development Corporation owns shares in the Humes and also shares in M.I.S.C., the Honourable Member jumped, 'What is so special about this company? Why pick these shares and not others?' Mr Speaker, Sir, as in the case of Adelaide, we were picked and not we picked others; we had value and people came to see us. The Penang Development Corporation impressed the confidence of the companies and it impressed the confidence of the Federal Government. It is accorded and listed as a Bumiputera organisation and as such the qualification for shares at par when important share issues were made by M.I.S.C. and capital investments were made and because of this we were offered shares and we were proud of the fact that we were able to accept these because we have the funds to buy because our finance is very sound. The Honourable Member said in the course of his speech that because we have \$10.10 million plus surplus in the operating budget he said that if we start buying shares we would become bankrupt.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I didn't use the word.

Ketua Menteri: Mr Speaker, I realise that the Honourable Member is allergic to the word and allergic to many words by what he said. He doesn't even understand that in this Dewan as at this date we now have an operating budget. We have a budget for development and now we have the Penang Development Corporation which has

taken over the responsibility of these shares, the debts which were entailed by the State Government. Let us say that the Penang Development Corporation over a period of 3½ years has taken over the responsibility of discharging the loan commitments of the State and these loan commitments total approximately \$22,000,000 for Prai and Bagan Serai and \$12,000,000 for the Bayan Lepas Industrial Estate. Now, for the first two loan commitments, the Penang Development Corporation shall pay on behalf of the State Government a total of over \$4,400,000. Every year from now on they discharge our loan charges as well as our interest charges for the loan commitments that were made by the State Government. Tuan Speaker, Sir, everyone else in the country looking through the record or the Financial Report of the P.D.C. considered this to be a major achievement. The Honourable Member for Bagan Jermal does not think so. He is entitled to his own opinion, must follow the replies of His Excellency, the Governor and exercise that self discipline so that he can be a better leader of the people and lead the people with greater understanding and not cause misunderstanding and greater confusion of the people simply because he is allergic to so many things and also because he doesn't quite understand that language.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Salleh): Datuk Yang Dipertua, kita telahpun mendengar ucapan yang telah disuarakan oleh wakil-wakil dalam Dewan ini, terutama sekali Ahli dari Kawasan Bagan Jermal dan juga Ahli dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam dan juga telah mendapat jawapan daripada Ahli Kawasan Ayer Itam dan Ahli Kawasan Bayan Lepas. Kita juga telah mendengar ucapan Ahli daripada Kawasan Butterworth. Dan baru sekejap tadi, kita telah mendengar ucapan dan jawapan daripada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Jadi sekarang jelaslah kepada kita bahawa ucapan yang telah dilafazkan oleh Tuan Yang Terutama Gabnor itu adalah satu ucapan yang paling baik dan ber-

nas sekali dan patutlah kita sebagai rakyat Negeri Pulau Pinang ini menerima dengan sebegitu baik. Dan dalam hujah-hujah yang telah diberikan oleh wakil daripada kawasan Bagan Jermal dan juga daripada Kawasan Pekan Bukit Mertajam itu telahpun dijawab oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, dan tidak perlulah saya menjawab dengan lebih lanjut kerana jawapan daripada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri adalah satu jawapan yang baik dan di sini, Datuk Speaker, saya hanya menggulang kembali Usul yang telah saya tekankan pagi tadi. Dan dalam soal pengulangan ini, saya sekali lagi membawa Usul ini dibentangkan kepada Dewan, dan meminta ianya diluluskan.

Sekian, terimakasih.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.20 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 4.50 petang.

Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Oh Teck Aun): Tuan Speaker, I wish to make a clarification.

There are some misunderstandings arising from the last Motion of Thanks to His Excellency's Gracious Speech as amended by this note of amendment. For record purposes, Tuan Speaker—dengan izin—I wish to withdraw the last sentence of my speech whereby I did not support the Motion.

(B) Usul oleh Yang Berhormat Datuk Teh Ewe Lim.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim): Datuk Yang Dipertua, saya bangun untuk mencadangkan satu Usul.

Usul ini di atas nama saya bertujuan untuk melantik sebuah Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat bagi Penggal Kedua Dewan Undangan Negeri Yang Keempat mengikut Peraturan Mesyuarat 109. Usul ini berbunyi seperti berikut :

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat bagi Penggal Yang Kedua Dewan Undangan Negeri Yang Keempat, Pulau Pinang:

1. Yang Berhormat Tuan Speaker (*Pengerusi*).
 2. Yang Berhormat Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman, A.M.N., P.J.K.
 3. Yang Berhormat Encik S.P. Chelliah, J.P.
 4. Yang Berhormat Encik T. Subbiah.
 5. Yang Berhormat Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K.
 6. Yang Berhormat Encik C.Y. Choy.
- dan Pengerusi serta tiga orang Ahli-ahli yang lain akan membentuk satu korum. Jawatankuasa tidak akan berkuasa mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen ataupun risalah-risalah kecuali jika Dewan memutuskan sebaliknya."

Jawatankuasa ini akan menguruskan semua perkara mengenai Peraturan-peraturan Mesyuarat Dewan Undangan Negeri. Sebarang cadangan bagi pindaan-pindaan atas Peraturan Mesyuarat hendaklah dirujuk dengan sewajarnya kepada Jawatankuasa ini untuk pertimbangan dan perakuan-perakuan. Jawatankuasa ini adalah salah satu Jawatankuasa yang dilantik di bawah Peraturan Mesyuarat 109 (1). Oleh itu, Ahli-ahlinya telah dipilih untuk menentukan, setakatmana yang boleh, terdapatnya perimbangan di antara pihak Kerajaan dan pihak Pembangkang di dalam Dewan ini.

Datuk Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Md. Noor bin Ahmad): Datuk Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(C) Usul oleh Yang Berhormat Encik Khoo Kay Por.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Khoo Kay Por): Datuk Yang Dipertua, saya bangun mencadangkan Usul di atas nama saya yang berbunyi seperti berikut:

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Hak dan Kebebasan bagi Penggal Kedua Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang Yang Keempat:

1. Yang Berhormat Tuan Speaker (*Pengerusi*).
2. Yang Berhormat Tuan Haji Mohamad Noor bin Haji Bakar, P.P.N., J.P.
3. Yang Berhormat Encik David Chooing Ewe Leong, A.M.N.
4. Yang Berhormat Encik Wong Chooing Woh, J.P.
5. Yang Berhormat Dr Choong Sim Poey.
6. Yang Berhormat Encik Ahmad bin Salleh, A.M.N.
7. Yang Berhormat Encik Ong Yi How.

dan Pengerusi serta tiga orang Ahli-ahli yang lain akan membentuk satu korum. Jawatankuasa akan berkuasa mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen dan risalah-risalah dan melapurkan kepada Dewan dari semasa ke semasa."

Datuk Speaker, saya ingin menerangkan kepada Dewan bahawa tugas-tugas Jawatankuasa ini, khasnya untuk menimbangkan semua perkara-perkara yang melibatkan kuasa-kuasa dan keistimewaan-keistimewaan Dewan. Sebarang pengaduan, misalnya, tentang pelanggaran sesuatu keistimewaan atau percanggahan syarat-syarat Dewan ini oleh seseorang ahli atau lain-lain orang yang terlibat oleh Jawatankuasa ini yang akan menyiasat perkara itu serta membuat laporan mengenainya kepada Dewan supaya tindakan yang sewajarnya boleh diambil.

Datuk Speaker, pembentukan Jawatankuasa ini adalah dibuat di bawah Peraturan Mesyuarat 109. Oleh itu, adalah perlu bahawa satu perimbangan di antara pihak Kerajaan dan pihak Pembangkang hendaklah digambarkan dalam kandungan Jawatankuasa ini. Oleh yang demikian, adalah dicadangkan supaya Jawatankuasa ini mengandungi tujuh orang ahli bagi memenuhi maksud ini dan supaya Yang Berhormat Tuan Speaker sendiri menjadi Pengerusi Jawatankuasa ini kerana menurut Jawatan Tuan Speaker, tuan mempunyai hubungan yang paling rapat dengan kuasa-kuasa dan keistimewaan-keistimewaan Dewan. Adalah juga dicadangkan supaya Jawatankuasa ini diberi kuasa untuk mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen dan risalah-risalah yang perlu dan ianya hendaklah membuat laporan kepada Dewan dari semasa ke semasa.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Yahya bin Haji Mohamed Yusoff):

Yang Berhormat Datuk Yang Dipertua, saya mohon menyokong Usul ini.

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya bukan hendak ambil bahasan dalam Usul ini. Tetapi saya minta keterangan dari Ahli Yang Berhormat daripada Bagan Jermal: Adakah beliau benarkan kegunaan nama yang dipanggil Encik Ong Yi How yang ada dalam Usul ini?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Saya terima.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(D) Usul oleh Yang Berhormat Encik S. P. Chelliah.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik S. P. Chelliah): Datuk Yang Dipertua, saya bangun mencadangkan Usul yang berbunyi seperti berikut:

“Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Ahli-ahli yang berikut dilantik semula sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Dewan bagi Penggal Yang Kedua Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang Yang Keempat:

1. Yang Berhormat Tuan Speaker (*Pengerusi*).
2. Yang Berhormat Tuan Haji Mohamad Noor bin Haji Bakar, P.P.N., J.P.
3. Yang Berhormat Encik Khoo Teng Chye.
4. Yang Berhormat Encik Lim Heng Tee.
5. Yang Berhormat Encik Abdullah bin Mohamed *alias* Mahmud, P.P.N.
6. Yang Berhormat Encik Yahya bin Haji Mohamed Yusoff, P.J.K.
7. Yang Berhormat Encik Ong Bok Chuan *alias* Ng Swee Ching, A.M.N., P.J.K.

dan bahawa Pengerusi serta tiga orang Ahli-ahli yang lain akan membentuk satu korum. Jawatankuasa tidak akan berkuasa mendapatkan orang-orang, dokumen-dokumen ataupun risalah-risalah kecuali jika Dewan memutuskan sebaliknya.”

Datuk Yang Dipertua, dasar utama Jawatankuasa ini ialah menolong dan menasihatkan Yang Berhormat Datuk Speaker mengenai semua perkara-per-

kara yang melibatkan kemudahan dan kesenangan Ahli-ahli Yang Berhormat. Jawatankuasa ini adalah salah satu Jawatankuasa Dewan yang dilantik di bawah Peraturan Mesyuarat 109 dan oleh yang demikian keahliannya dipilih untuk menunjukkan perimbangan di antara Kerajaan dan Ahli-ahli Pembangkang Dewan ini. Oleh itu saya minta Dewan ini supaya meluluskan Usul saya dengan sebulat suara.

Datuk Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Encik Wong Choong Woh): Datuk Yang Dipertua, saya menyokong Usul itu.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(E) Usul oleh Yang Berhormat Encik David Choong Ewe Leong.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik David Choong): Datuk Yang Dipertua, Usul di atas nama saya berbunyi:

“Bahawa Dewan ini membuat ketetapan supaya orang-orang yang berikut dilantik sebagai Ahli-ahli Jawatankuasa Kira-kira Awam bagi Penggal Yang Kedua Dewan Undangan Negeri, Pulau Pinang, Yang Keempat, untuk mengkaji kira-kira dan laporan-laporan seperti yang ditetapkan di bawah Peraturan Mesyuarat 109A (1) dan untuk membuat segala laporan-laporan mengenainya kepada Dewan sepertimana yang difikirkan perlu oleh Jawatankuasa:

1. Yang Berhormat Encik Khoo Teng Chye (*Pengerusi*).
 2. Yang Berhormat Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, P.P.N.
 3. Yang Berhormat Encik Lim Heng Tee.
 4. Yang Berhormat Encik C.Y. Choy.
- dan Pengerusi serta dua orang Ahli-ahli akan membentuk satu korum.”

Datuk Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed): Yang Berhormat Datuk Yang Dipertua Dewan, saya, wakil Penanti, mohon menyokong.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(F) Usul oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya mohon menyusulkan:

“Bahawa Persidangan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak Ringgit Seratus Lima puluh Ribu sahaja (\$150,000) yang tercatat dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Yang Pertama, 1975, dibentangkan sebagai Kertas Persidangan Dewan Undangan Bilangan 3 tahun 1975 dan memersetujui bahawa perbelanjaan tersebut boleh digunakan sebagai yang diterangkan dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Yang Pertama, 1975 itu.”

Datuk Yang Dipertua, Usul ini ialah tertakluk kepada kehendak Seksyen 4 (2) Akta Kumpulanwang Pembangunan, 1966 yang menghendaki Kerajaan Negeri berbuat demikian melalui Seksyen 9 Akta tersebut.

Tujuan Usul ini ialah untuk mendapatkan kelulusan dari Majlis Persidangan bagi membelanjakan wang sebanyak \$150,000 untuk Kerja-kerja Memperbaiki Kawasan Taliair Juru dan maklumat-maklumat lanjut boleh didapati dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Yang Pertama, 1975 yang dibentangkan dalam Persidangan ini sebagai Kertas Bilangan 3 berserta dengan nota-nota keterangan.

Peruntukan sebanyak \$150,000 ini di bawah Kepala-kecil baru adalah untuk menemui perbelanjaan-perbelanjaan pembinaan sebuah terusan baru, tiga buah terusan kecil, dua buah pintu kawalan air dan struktur-struktur lain yang berkaitan termasuk kerja-kerja memperbaiki parit-parit yang sedang ujud dalam Kawasan Padi Juru di Seberang Perai yang mengandungi lebih-kurang 600 ekar.

Rancangan ini adalah di bawah Rancangan Pengimbuhan semula Kerajaan Persekutuan dan jumlah perbelanjaan dianggarkan sebanyak \$500,000. Apabila Rancangan ini siap, ia akan membolehkan tanaman padi dua kali setahun dan akan membantu petani-petani mendapatkan tuai padi lebih-kurang 850 gantang seekar setahun berbanding dengan 200 gantang seekar setahun yang mereka dapati sekarang. Serentak itu juga pengeluaran padi dalam kawasan itu akan bertambah kerana kerja-kerja

baru ini akan lama-kelamaan mengurangkan ketidaksurutan tanah itu. Rancangan ini juga akan dapat memberikan kemudahan pengangkutan yang lebih memuaskan kepada petani-petani dan nelayan-nelayan untuk menghantar hasil tanaman dan tangkapan-tangkapan mereka dengan adanya kemudahan-kemudahan jalan.

Datuk Yang Dipertua, saya mengambil peluang di sini menunjukkan bagaimana Kerajaan Negeri menjalankan dengan tegas projek-projek yang dibawa oleh rakyat, sebab ini satu projek. Sungguhpun perbelanjaan berjumlah \$500,000 tetapi sebab projek semacam ini kita mestilah mengambil sokongan dan bantuan daripada Kerajaan Persekutuan dan bila projek semacam ini dibawa daripada Ahli-ahli yang mewakili rakyat kita atau dari Jawatankuasa Tindakan Daerah, jika perlu dan diluluskan, kita mestilah bawa masalah ini ke dalam Dewan Undangan di mana kita luluskan wang-wang sebanyak ini untuk satu projek, dan kita semua terima untuk digunakan bagi orang-orang di sesuatu tempat khususnya tetapi yang membawa pembangunan untuk rakyat kita keseluruhannya. Saya haraplah ini mendapat sokongan penuh daripada Ahli-ahli Yang Berhormat.

Datuk Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Tan Gim Hwa): Datuk Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Datuk Yang Dipertua, saya menyokong penuh Usul ini kerana ianya adalah satu Usul yang boleh buat kebaikan—projek kebaikan—kepada rakyat di dalam Kawasan Juru. Di sini saya mendapat tahu perbelanjaan projek ini berjumlah sebanyak \$500,000. Hari ini kita meminta Dewan ini meluluskan sebanyak \$150,000 sahaja, lagi ada \$350,000. Saya ingat, Kerajaan mahu buat satu Usul pada masa akan datang hendak minta satu tambahan tetapi saya mahu tanya, projek ini adakah projek kebaikan kepada rakyat di dalam kawasan itu? Saya harap projek ini adalah baik dan sebab apa Kerajaan

tidak buat cepat sedikit? Buat satu projek bagi siap tahun ini. Sebab apa kita mahu buat projek itu, perbelanjaan sebanyak \$500,000? Sebab apa hendak belanja \$150,000 sahaja? Kalau projek ini yang baik, saya menyokong. Saya haraplah Kerajaan Negeri boleh *look into the matter*—tengok macammana boleh bagi satu projek siap di dalam tahun 1975, kerana itu saya haraplah satu perbelanjaan ialah Rancangan Persekutuan yang diimbuh semula. Ini satu projek yang kita boleh dapat wang balik daripada Kerajaan Persekutuan. Saya mencadangkan kita boleh luluskan semua wang sekali \$500,000 habis. Kita boleh buat satu projek siap dalam tahun ini.

Tuan Speaker, berkenaan Rancangan Persekutuan yang diimbuhkan semula, lagi ada satu projek ialah di *Prai River*—kita mahu tahu *Prai Barrage*. Ini satu projek sudah ditangguhkan atau *delayed* beberapa tahun. Saya haraplah kita ingat akan orang-orang dan *farmers* di kawasan Juru. Dengan izin, we must think of the people living in Permatang Pauh and near the Prai River. So I am hoping that when we think of this project which is a Federal Reimbursement Scheme we also think of that scheme which is the same scheme. Can we take any action to hurry it up so that it will benefit the people around the area? Lagi satu perkara berkenaan projek itu, saya mahu cakap ialah saya mendapat tahu dahulu ada satu projek Sungai Muda.

Tuan Speaker: Yang Berhormat, saya beri ingat, kita cuma berbahas dengan ini. Tadi boleh saya benarkan sedikit berkenaan *Prai Barrage*, tetapi kita cuma berbahas berkenaan perkara ini. Itu Yang Berhormat boleh berbahas di lain masa. Untuk peruntukan ini saya tidak benarkan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I understand, but because it is in connection with the Federal Reimbursement Scheme that is why it is a bit connected.

Tuan Speaker: Yang Berhormat dari Kawasan Bagan Jermal, sila duduk kerana kita berbahas peruntukan ini sahaja, bukan kita berbahas lain tetapi

saya benarkan juga sedikit. Oleh kerana itu, saya tidak benarkan dipanjangkan cerita itu lagi.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): I am going on regarding the work on this project.

Tuan Speaker: Ya! projek Juru.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Ong Yi How): Berkenaan dengan projek itu. I am hoping that the officers concerned with this project, especially the work engineers and chemical assistants in charge of this project would really see to the final finish of the work. We have learnt that in many places the J.K.R., Telecoms and Electricity Departments have dug up the roads but did not cover them up properly. We also note that as a result of the Muda Scheme the Sungei Puyu became very bumpy and the drains became choked. Saya haraplah semua pegawai berkenaan dengan projek itu, kalau projek itu sudah siap, tentu mahu tengok semua kerja-kerja dibuat dengan betul, di mana-mana rosak tentu mahu baikkkan balik. Janganlah ini serupa dengan *Muda Scheme* sekarang juga Sungei Puyu, *drain* ini pun tidak boleh jalan. Sebab itu, saya haraplah Yang Amat Berhormat Ketua Menteri bolehlah beritahu pegawai-pegawai berkenaan tentang projek itu dan semua kerja siap dibuat.

Terima kaseh.

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, sungguhpun dalam Juru kita telah sampai Permatang Pauh, dan Sungai Puyu dan Kuala Muda dan saya ingat dari Tonga pun di mana orang bodoh pun pandai ingat satu projek yang boleh cepat semacam ini. Saya fikir, Yang Berhormat Encik Ong Yi How, Ahli Kawasan Bagan Jermal faham, kita mestilah jangan jadi budak-budak, tua-tua sampai menjadi seorang wakil rakyat dan pendek kata Datuk Yang Dipertua, ini satu projek yang Kerajaan Negeri jalankan dengan tegas sekali dan pegawai-pegawai Kerajaan yang berkenaan faham ini satu projek yang mesti berjalan dengan licin sebab *Engineering* bukan satu projek semacam lampu Aladdin yang dan-dan diluluskan dan kita adakan. Dan kita menjaga

wang perbelanjaan dalam Negeri sebablah kita kira dalam tahun ini, kita boleh belanja sampai \$150,000 dan ini digunakan dalam tahun ini. Kalau kita belanja lebih tetapi tidak belanja semua nanti Yang Berhormat Encik Ong Yi How, Ahli Kawasan Bagan Jermal datang ke sini dan soal—kita tidak jalan tugas. Saya haraplah ini satu projek rancangan yang kita boleh sedia mengikut *schedule*.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(G) Usul oleh Yang Berhormat Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Datuk Speaker, Kerajaan Negeri telah menerima sepucuk surat daripada Kementerian Pelajaran, meminta supaya Dewan ini melantik seorang wakil atas Jumaah Universiti Malaya mengikut Seksyen 13 (k) perlembagaan dan Statut II Universiti tersebut memandangkan bahawa tempoh perlantikan Ahli yang ada sekarang iaitu Yang Berhormat Encik Wong Choong Woh akan tamat pada 31hb April, 1975.

Seksyen 13 (k) Perlembagaan Universiti Malaya berbunyi seperti berikut:

"13. Jumaah hendaklah terdiri daripada—

(k) wakil-wakil Badan Perundangan Persekutuan dan Negeri dan pihak berkuasa tempatan sebagaimana ditetapkan oleh Statut."

Statut II (Siri Baru) berkenaan dengan seksyen yang tersebut di atas memperuntukkan seperti berikut:

"Jumaah hendaklah terdiri daripada—

(k) wakil-wakil Badan Perundangan Persekutuan dan Negeri dan pihak berkuasa tempatan yang terdiri daripada:

(iii) seorang wakil tiap-tiap Badan Perundangan Negeri yang dilantik oleh Badan Perundangan itu."

Datuk Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat akan ingat bahawa di Persidangan pada 17hb Disember, 1974, Dewan ini telah meluluskan satu ketetapan di mana Yang Berhormat Encik Wong Choong Woh telah dilantik sebagai wakilnya atas Jumaah Universiti Malaya bagi tempoh mulai daripada tarikh perlantikan sehingga 30hb April,

1975 selanjutnya ketetapan ini telah diberitahu kepada Kementerian Pelajaran dan Universiti Malaya. Sekarang ini, Kementerian telah memberitahu bahawa tempoh perlantikan Yang Berhormat Encik Wong Choong Woh akan tamat pada 30hb April, 1975 dan telah meminta Dewan ini melantik seorang wakil bagi tempoh selama tiga tahun mulai 1hb Mei, 1975.

Datuk Speaker, saya dengan sewajarnya mencadangkan—

"Bahawa Dewan ini membuat ketetapan bahawa Yang Berhormat Encik Wong Choong Woh hendaklah dilantik semula sebagai wakil Dewan ini atas Jumaah Universiti Malaya di bawah Seksyen 13 (k) Perlembagaan dan Statut II (Siri Baru) Universiti Malaya bagi satu tempoh 3 tahun mulai dari 1hb Mei, 1975."

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Khoo Teng Chye): Datuk Speaker, saya mohon menyokong Usul itu.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

(H). Usul oleh Yang Berhormat Encik T. Subbiah:

Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah): Datuk Yang Dipertua, bagi pihak Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat, saya mohon mencadangkan Usul di atas nama saya yang berbunyi:

"Bahawa Laporan Jawatankuasa Peraturan-peraturan Mesyuarat yang telah dibentangkan sebagai Risalah Dewan Undangan Negeri Bil. 7 tahun 1975, disahkan oleh Dewan ini."

Datuk Yang Dipertua, terdapat beberapa pindaan kepada Peraturan-peraturan Mesyuarat yang dicadangkan oleh Jawatankuasa. Kesemua pindaan ini adalah disediakan sepenuhnya dalam Laporan bersama-sama dengan alasan-alasan bagi pindaan-pindaannya. Oleh hal yang demikian, saya tidak bercadang untuk membaca pindaan-pindaan itu sekali lagi, tetapi sukacita menyatakan bahawa saya bersedia untuk memberi sebarang keterangan yang mungkin akan diminta oleh mana-mana Ahli Yang Berhormat semasa saya memberi jawapan nanti.

Akan tetapi, saya ingin menarik perhatian kepada salah satu perakuan Jawatankuasa iaitu bahawa tertakluk

kepada pemakaian Lapuran oleh Dewan, deraf Pemberitahu yang meminda Peraturan-peraturan Mesyuarat untuk disiarkan dalam *Warta Kerajaan* hendaklah disediakan oleh Yang Arif Penasihat Undang-undang dan juga Setiausaha Dewan tanpa rujukan selanjutnya kepada Jawatankuasa. Oleh itu, selepas sahaja Lapuran ini diluluskan oleh Dewan pada hari ini, Yang Arif Penasihat Undang-undang dan Setiausaha Dewan bolehlah meneruskan merangka pindaan peraturan-peraturan yang telah diberi dan disiarkannya dalam *Warta Kerajaan* dengan secepat mungkin.

Datuk Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Encik Khor Gark Kim): Datuk Yang Dipertua, saya mohon menyokong Usul ini.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

7. PENANGGUHAN.

Ketua Menteri: Datuk Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya Dewan ini ditangguhkan sekarang.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Khalid Ahmad bin Sulaiman): Datuk Yang Dipertua, saya sokong cadangan tersebut.

Ahli Kawasan Penaga (Tuan Haji Hassan bin Haji Md. Noh): Datuk Yang Dipertua, saya mohon izin mengambil bahagian dalam ucapan penangguhan dalam persidangan pada hari ini dan menyentuh beberapa perkara terutama sekali di kawasan-kawasan luar bandar, lebih-lebih lagi dalam kawasan-kawasan yang diwakili oleh saya sendiri.

Datuk Yang Dipertua, pada masa ini yang pertama sekali ialah mengenai bekalan letrik. Walaupun pada hari ini telah banyak bekalan-bekalan letrik dijayakan oleh pihak Kerajaan, tetapi untuk pengetahuan Dewan ini, dalam kawasan saya sendiri boleh dikatakan ada lagi kampung-kampung yang belum mendapat bekalan tersebut. Walaupun kita telah membuat pertanyaan-pertanyaan dan kita mendapat tahu bahawa

kelulusan telahpun diperolehi dalam tahun 1973, misalnya, tetapi sehingga sekarang ini pelaksanaan itu belum dibuat lagi.

Demikian juga, Datuk Yang Dipertua, mengenai bekalan air minum yang mana pada hari ini pada keseluruhannya bolehlah dikatakan terdapat banyak kampung-kampung ataupun daerah-daerah yang telah dibekalkan dengan bekalan-bekalan air minum tetapi masih ada lagi kampung-kampung yang telah mengemukakan permohonan-permohonan mereka kepada Kerajaan untuk diberi bekalan air minum tetapi telah tergendala dan belum mendapat kelulusan. Dan saya sangat berharap supaya kampung-kampung yang telah dimajukan permohonan-permohonan untuk bekalan air ini mendapat perhatian daripada pihak Kerajaan.

Di samping itu, Datuk Yang Dipertua, saya suka menyentuh sedikit mengenai nelayan-nelayan kecil yang ada di Pulau Pinang ini khususnya. Pihak Kerajaan *Federal*—Kerajaan Pusat—telahpun mengarahkan supaya persatuan-persatuan nelayan ini ditubuhkan di seluruh Negara kita ini dan juga pihak Kerajaan Pusat telahpun mengadakan sebuah Perbadanan iaitu Maju-ikan dan sebagainya. Adalah diharapkan, Datuk Yang Dipertua, kalau boleh, Kerajaan Negeri juga mengambil satu daya utama ataupun menubuhkan satu Jawatankuasa yang menguasai hal-hal nelayan kita yang ada pada hari ini dari segi bantuan dan sebagainya.

Setakat inilah sahaja Datuk Yang Dipertua, ucapan saya dalam penangguhan ini. Terimakasih.

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Salleh): Datuk Yang Dipertua Dewan, saya ingin mengambil bahagian dalam menyampaikan ucapan penangguhan ini.

Dalam perkara yang pertama, mengenai kajian semula Undang-undang Kecil Bangunan. Saya amat tertarik hati dengan usaha yang telah dijalankan oleh Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan bagi menyusun semula rancangan-rancangan perumahan supaya mendapat kedudukan yang baik. Tetapi dalam usaha-usaha ini patutlah pihak Kera-

jaan ataupun pihak Lembaga mengambil satu peringatan supaya mengkaji semula Undang-undang Kecil Bangunan mengenai pelan-pelan rumah di kawasan-kawasan luar bandar. Jadi, oleh sebab itu kebanyakan penduduk-penduduk di Kawasan Nibong Tebal dan kawasan-kawasan pendalaman merasa kurang senang di atas undang-undang yang telah dibuat pada hari ini dan saya berharap supaya Lembaga ini akan dapat membuat satu undang-undang yang lebih sesuai bagi kemudahan-kemudahan rakyat di kawasan luar bandar.

Yang kedua, Datuk Yang Dipertua, saya berasa sukacita bahawa Kerajaan Negeri kita telahpun menyusun rancangan-rancangan pembangunan yang pesat di kawasan-kawasan luar bandar. Namun demikian, di daerah Seberang Perai Selatan banyak lagi kawasan-kawasan ataupun jalan-jalan yang kita belum dapat membaiki. Tetapi bagi pihak penduduk-penduduk di kawasan Seberang Perai Selatan, mereka berasa sukacita oleh sebab kita telah mendapat peruntukan hampir-hampir \$100,000 untuk menjayakan rancangan luar bandar dan saya berharap supaya rancangan ini akan dapat ditambah lagi oleh sebab banyak lagi jalan-jalan dalam kampung belum lagi diperbaiki.

Satu perkara yang sangat-sangat diharapkan oleh penduduk-penduduk di kawasan Seberang Perai Selatan iaitu di kawasan Sungai Acheh yangmana ada rancangan pembangunan luar bandar iaitu bekalan api di kawasan Jalan Baru, Sungai Acheh dan Pantai Pinang yangmana rancangan ini telahpun diuruskan oleh Kerajaan semenjak tahun 1972. Akan tetapi, rancangan-rancangan ini belum lagi siap dijalankan oleh sebab bekalan-bekalan tidak sampai ataupun tidak mencukupi. Saya merayu kepada pihak Kerajaan supaya dapat mempercepatkan rancangan ini.

Yang ketiga, dalam memproseskan tanah-tanah Tumpangan Sementara, sepatutnya juga mendapat perhatian daripada Kerajaan supaya permohonan untuk mendapatkan Lesen Tumpangan Sementara dapat dijalankan ataupun dapat diproseskan dengan lebih cepat lagi.

Yang keempat, saya amat tertarik hati dengan pelaksanaan rancangan-rancangan Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengenai rancangan Buku Hijau yangmana pada peringkat awal ataupun peringkat permulaan pihak rakyat telahpun menyahut dengan baik rancangan ini. Tetapi kita merasa dukacita oleh sebab Negeri kita kekurangan tanah. Maka dalam rancangan jangka panjang rakyat tidaklah dapat menyaui dengan lebih baik oleh sebab Negeri kita kekurangan tanah. Dan saya berharap kepada Kerajaan Negeri supaya mengambil ataupun membuat satu kajian atas tanah seluas 320 ekar di kawasan Sungai Acheh dan Sungai Chenaham yangmana pada pendapat penduduk-penduduk di kawasan itu tanah ini sudah boleh digunakan. Saya berharap kepada Kerajaan supaya membuat satu kajian dan dapat melaksanakan rancangan pembukaan tanah yang seluas 320 ekar di kawasan Sungai Acheh dan Sungai Chenaham.

Yang kelima, selain daripada itu, saya sukalah menarik perhatian Kerajaan, melalui rancangan bekalan air di bawah P.B.A., supaya dapat memproseskan pinjaman ini lebih cepat oleh kerana rakyat di kawasan luar bandar sangat dahagakan bekalan air. Jadi, dengan adanya rancangan yang telah diusahakan oleh Kerajaan bagi pinjaman kepada penduduk-penduduk yang berkehendakkan pinjaman itu, saya merayu supaya perkara ini dapat dipercepatkan.

Itulah sahaja Datuk Yang Dipertua, yang dapat saya sampaikan untuk mendapat perhatian pihak Kerajaan.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah): Datuk Yang Dipertua, saya bangun untuk menjawab sedikit sebanyak apa yang telah diucapkan oleh kedua orang Ahli yang telah memberi ucapan penangguhan.

Saya ingin mengucapkan berbilang-banyak terimakasih kepada Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Penaga kerana telah menunjukkan pandangan-pandangan beliau dan mengambil berat di atas perkara kebajikan penduduk-penduduk di luar bandar dan kaum nelayan khususnya mereka-mereka yang

tinggal di Padang Temusu, Kampong Lembah dan Guar Kepah di kawasan Paya China.

Mengenai perkara bekalan letrik di luar bandar, saya memaklumkan kepada Dewan ini bahawa kelewatan dalam melaksanakan projek-projek ini sekarang—bekalan letrik yang telah diluluskan—ialah disebabkan oleh kekurangan pembekalan alat-alat seperti tiang-tiang, dawai-dawai dan begitu juga *cabie* dan perkara-perkara yang berkaitan dengannya. Maklum sahajalah sesuatu yang hendak dilaksanakan itu terpaksa disediakan alat-alat yang berkaitan dengannya. Oleh itu, perkara yang berkaitan dengan ini terpulanglah kepada pihak Lembaga Letrik Negara. Walaubagaimanapun, Kerajaan Negeri sentiasa mengambil berat terhadap projek-projek yang telah diluluskan seperti itu supaya projek-projek itu dapat disiapkan dengan seberapa segera.

Mengenai bekalan-bekalan air minum yang telahpun dibekalkan sebanyak \$200,000 dalam anggaran yang diperuntukkan bagi tahun ini, 1975, yangmana peruntukan bekalan air minum ini adalah meliputi kawasan-kawasan Pulau Pinang dan Seberang Perai. Kerajaan memang sedar iaitu kedua-dua perkara itu adalah memang penting—air dan letrik, kerana letrik berguna untuk malam dan air ini satu perkara yang mustahak—maka sebab itulah peruntukan-peruntukan itu diadakan.

Mengenai panduan dan bantuan kepada nelayan, Kerajaan Pusat telahpun membentuk sebuah Jawatankuasa di Jabatan Perdana Menteri untuk mengkaji masaalah-masaalah nelayan termasuklah masaalah-masaalah nelayan bagi Negeri Pulau Pinang. Masaalah nelayan ini merupakan satu perkara yang sangat besar yang terpaksa kita fikirkan dengan secara halus dan Kerajaan juga khasnya Kerajaan Pulau Pinang memandang berat atas perkara itu. Bidang tugas Jawatankuasa ini termasuklah juga meninjau cara-cara bagaimana taraf hidup nelayan-nelayan yang berpendapatan kecil dapat diperbaiki. Oleh itu, sebuah Jawatankuasa yang lain tiadalah perlu ditubuhkan lagi oleh Jawatankuasa Negeri.

Perkara-perkara yang berkaitan dengan ucapan penangguhan yang diucapkan oleh Ahli daripada Penaga itu maka itulah jawabannya. Maklum sahajalah kita patut sedar—diibaratkan di antara bapa dengan anak. Anak mudah mencintai tetapi bapa susah hendak mengikuti untuk menunaikan kehendak anak. Itulah yang diibaratkan di antara Kerajaan dengan rakyat. Tetapi walaupun bagaimanapun, bapa begitu kasih kepada anak, begitu juga rakyat dengan Kerajaan. Kerajaan sedar sepanjang masa tetapi bagi melaksanakan sesuatu itu tentu berkaitan dengan banyak perkara yang lain.

Bagi menjawab ucapan yang telah disampaikan oleh Yang Berhormat Ahli daripada Sungai Acheh, Datuk Speaker, saya ucapkan berbilang-banyak terimakasih kepada Ahli Yang Berhormat daripada Sungai Acheh kerana ucapan penangguhan yang telah disampaikan dalam Dewan ini.

Mengenai perkara ulang kaji Undang-undang Kecil Bangunan, saya ingin memberitahu Dewan ini bahawa kawalan bangunan telah dikenakan kepada seluruh Negeri pada 29hb April, 1971. Dan ini telah dibuat selepas pertimbangan yang teliti. Tujuan utama memanjangkan kawalan bangunan ke seluruh Negeri ialah bagi mendapat penggunaan tanah yang wajar di seluruh Negeri. Ini bukan sahaja akan membolehkan Kerajaan Negeri dan pihak-pihak berkuasa tempatan mengadakan kawalan-kawalan yang lebih baik dan elok mengenai pembangunan tetapi ia juga akan menjaga orangramai daripada ditindas oleh pemaju-pemaju yang tidak bertanggungjawab dan di masa yang sama memperbaiki keadaan untuk kawasan-kawasan bandar dan luar bandar. Masaalah ini memang masaalah rumit yang terpaksa dijalankan oleh sesuatu itu dengan teliti dan halus.

Lembaga Pengurus Kerajaan Tempatan, Pulau Pinang dan Seberang Perai telah menubuhkan satu sekim di mana orang-orang kampung yang benar-benar berhasrat untuk membina rumah-rumah kampung diberi kemudahan-kemudahan yang istimewa dan tertentu untuk menolong mereka. Oleh itu, saya merayu kepada Yang Berhormat Ahli daripada Sungai Acheh untuk mem-

beritahu orang-orang yang berkaitan supaya mereka mengambil kemudahan-kemudahan yang diberi oleh pihak-pihak berkuasa tempatan di Negeri ini.

Kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyampaikan segala rayuan-rayuan dalam ucapan penangguhan, apa yang didapati di sini, hendaklah disampaikan kepada pihak-pihak yang berkenaan supaya perkara itu tidak terputus dan orangramai dapat mengetahu.

Mengenai perkara-perkara yang dibentangkan oleh Yang Berhormat mengenai pelaksanaan projek-projek pembangunan, saya ingin memberitahu Dewan ini bahawa projek-projek letrik seperti dijalankan di Jalan Baru, Sungai Aceh, Permatang Pinang dan Parit Kasar telah diluluskan oleh Kerajaan Negeri dan pada masa ini sedang dilaksanakan. Penangguhan dalam pelaksanaan projek ini adalah disebabkan oleh kekurangan alat-alat seperti tiang dan *wire*, sepertimana yang saya telah jawab dalam ucapan yang telah disampaikan oleh Ahli daripada Penaga itu kerana kedua-dua perkara itu lebih-kurang semacam itu juga. Begitu juga mengenai bekalan air yang telah di-untukkan lebih-kurang sebanyak \$200,000 seperti jawapan yang telah saya berikan kepada ucapan Ahli daripada Penaga.

Mengenai perkara pemindahan dalam memproses perumahan-perumahan dan Lesen-lesen Tumpangan Sementara,

saya suka memberitahu Yang Berhormat bahawa permohonan-permohonan tersebut kenalah diproseskan dengan teliti dan pandangan-pandangan daripada jabatan-jabatan yang lain mestilah diperolehi sebelum keputusan-keputusan boleh dibuat dalam memproseskan perumahan-perumahan tersebut. Sudah tentulah terdapat sedikit sebanyak masa yang diambil terutama sekali di mana perumahan-perumahan yang bertentangan dibuat.

Jawatankuasa Tanah dalam mesyuarat-mesyuarat Kerajaan selalu mengadakan mesyuarat-mesyuarat dari semasa ke semasa dan juga memandangkan perkara yang diambil samada hendak meluluskan ataupun tidak Lesen-lesen Tumpangan Sementara itu. Kelulusan tahunan Lesen Tumpangan Sementara adalah bertambah ke 173 dalam tahun 1974, berbanding dengan 123 dalam tahun 1973.

Mengenai rancangan-rancangan yang berkaitan dengan ucapan yang telah disampaikan oleh Ahli daripada Sungai Aceh tadi, pihak Kerajaan akan mengambil perhatian supaya dapat dilaksanakan apa-apa kehendak yang disampaikan oleh kedua-dua Yang Berhormat itu kerana di antara masaalah itu adalah lebih-kurang serupa samada ucapan yang telah disampaikan oleh Ahli daripada Penaga atau Ahli daripada Sungai Aceh. Terimakasih.

Dewan ditangguhkan pada jam 5.15 petang.